Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 100. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 3-го ТРАВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 3, 1977 No. 100. VOL. LXXXIV.

ДИСЯТКИ ТИСЯЧ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В УКРАЇНСЬКОМУ ФЕСТИВАЛІ СВ. ЮРА, ВИСТУПИ МОЛОДІ БУЛИ АТРАКЦІЄЮ

Ню Йорк, Н. Й. (В. Левенець). — Згідно з оцінкою знавців, біля три десятки тисяч українців з Метропольтального Ню Йорку і довколишніх східних стейтів ЗСА, як і тисячі принагідних американців користаючи з вимково гарної погоди, яку, як казав о. ігумен д-р В. Гавліч, парафіяни св. Юра вимолили в Бога, взяли участь у великому і направду репрезентативному Українському Фестивалі 29 і 30 квітня та 1 травня ц. р., який вславився не тільки своїми понад 30 палатками з українським мистецтвом, біжутерією і приготованими десятками відданих пань стравами, розвагою, грою тощо, але передусім великою триденною мистецькою програмою, яку приготовила і виконала українська талановита молодь школи і Академії св. Юра, обидвох молодечих організацій Пласту і СУМА, дітocoго хору „Молода Думка", Школа Кобзарського Мистецтва, Студія Українського Народного Балету, Світличка 83-го Відділу СУА та інші.

Під час Українського Фестивалю в Ню Йорк. Тисячі глядачів подивляють красу українських гаївок та їх виконавців зі школи св. Юра.

Перший день свята

Не зважаючи на робочий день в п'ятницю, 29-го квітня ц. р., 7-ма вулиця між Другою і Третьою евенями була виповнена народом. Члени Комітету на чолі з мгр Іваном Винником і головою Будови Церкви св. Юра адв. Романом Гуглевичем робили останні приготування, прикрашували українськими і американськими прапорами і прапорцями велику сцену, давали спішні „накази" численним помічникам, які на протязі триденного фестивалю віддано і тяжо працювали, щоб тільки здобути потрібні фінанси для будови і викінчення нової церкви св. Юра, яка, хоч ще не викінчена, вже масстатично піднеслася вгору понад інші забудування на 7-ій вулиці. Віддано працювали також інші члени Фестивального Комітету, а саме: заступник голови й імпрезовий референт Степан Чума і д-р В. Барон, господарський референт Тиміш Шевчук, про якого говорять, що він варениками хоче покрити бодай одну четверту витрат будови, технічний керівник В. Папуга, зв'язковий з поліційними чинниками капітан Михайло Луцоф, керівник гор Микола Хоманчук, керівник електрики і світла П. Луцик, удекорування інж. Т. Гірняк, порядку — лайтенант Гарі Полчі, зв'язковий з пресою й іншими інформаційними засобами М. Драбик, Я. Куровицький, мол., Роман Іваницький, секретарки І. Куровицька і Р. Полчій. Отці і Сестри ЧСВВ, які діють при парафії та багато інших жертвенних осіб.

Того ж дня о год. 7-ій вечором Український Фестиваль, чи як його популярно почали називати, Празник св. Юра, відкрив формально, вітаючи велику публіку, голова Будови Церкви адв. Р. Гуглевич і голова Фестивалю мгр І. Винник. о. протоігумен Патрикій Пашак, ЧСВВ, побажав успіхів від парафії, а представник української зорганізованої громади УККА і Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій, — екзекутивний заступник президента Йосип Лисогір й інж. Євген Івашків, поздоровивши Парафію, закликали численно зібраних громадян піддержати велике діло ою. Василіян і жертвувати на будову нової церкви. З короткими привітаннями

(Закінчення на стор. 5-ій)

ВЕНС ПРОПОНУЄ „РЕАЛІЗМ" У ВІДНОШЕННІ ДО ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Атенс, Джорджія. — Промовляючи в суботу, 30-го квітня, в університеті Джорджії, державний секретар Сайрус Венс заявив, що ЗСА у своєму підході до оборони людських прав „повинні бути реалістичні", гнучкі і не старалися накидати своїх вартостей іншим державам. У своїй першій публічній промові від заприсяження на пост державного секретаря Венс сказав, що уряд ЗСА робитиме все можливе, щоб охоронити людські права і скріплювати їх стан по цілому світі, але зазначив, що Вашінгтон мусить здати собі справу з факту, що впливи навіть такої сильної держави як Америка є „дещо обмежені".

Під час цього виступу, що його коментатори вважають відповіддю на критику з боку Совєтського Союзу та інших диктаторських режимів, Венс твердив, що. уряд ЗСА може застосувати різноманітні заходи, щоб поліпшити стан людських прав в різних частинах світу, може робити це шляхом „тихої і позакулісної дипломатії", публічними виступами, як рівнож припиненням закордонної допомоги для держав, які постійно порушують людські права. Він, однак, наголошував „винагородження" країн, які шанують ті права, замість „покарання" тих, які їх порушують.

Державний секретар категорично заперечив, що ЗСА своєю обороною людських прав „втручаються у внутрішні справи інших держав", як це твердить СССР і інші країни, бо, як сказав президент Джіммі Картер, ніяка держава-член Об'єднаних Націй, яка підписала Універсальну Декларацію Людських Прав, не може твердити, що людські права — це „внутрішня справа".

РУМУНІЯ ЗДУШУЄ РУХ ДИСИДЕНТІВ, КРИТИКУЄ ПОСТУПУВАННЯ ЗАХОДУ

Букарешт, Румунія. — Румунська поліція перевела у цілій країні арешти серед дисидентів і започаткувала широку пропагандивну кампанію проти З'єднаних Стейтів Америки та інших західних країн. Після арешту письменника Пола Гоми, який вважався в Румунії одним з видатних дисидентів, поліція арештувала в кінці минулого тижня також Влада Георгеску, відомого румунського історика, і шістьох баптистських і кальвіністських проповідників, які піддержували протестну заяву дисидентів проти потоптання людських прав в Румунії. Арешти, які розпочались ще на початку квітня ц.р., є, як інформують дисидентські джерела, частиною загостреної політики президента Ніколаї Чаушеску супроти дисидентського руху і проти тих осіб, які перший раз, після закінчення Другої світової війни і перебрання влади в Румунії комуністами, домагаються основних свобід, а зокрема свободи слова і вільної преси.

Пропагандивна акція Чаушеску пов'язана з терором населення. Поліція задержує на вулиці прохожих, „запрошує" їх на допити, вривається до помешкань, зупиняє людей, які бажають відвідати Інформаційне Бюро ЗСА, чи американську бібліотеку в Букарешті, вимагає виказок від осіб, які заходять до закордонних амбасад тощо. В тому самому часі Румунія, яка користується упривілейованим статусом у торговельній виміні з ЗСА, повела дуже гостру антиамериканську і антизахідну пропаганду. Загально припускають, що посилена активізація політичної поліції в Румунії, посилена пропаганда уряду проти Заходу і арешти серед дисидентів є узгодненою акцією комуністів для здушення рухів спротиву в комуністичних країнах перед другою фазою Європейської конференції для справ безпеки і співробітництва, яка відбудеться незадовго в Белграді.

Совєти формально запротестували проти „Радія Свободи" і „Вільної Европи"

Москва. — Уряд Совєтського Союзу вніс формальний протест до американської амбасади в Москві проти, як говориться у протестній ноті, „ворожої активности" американських радіопересилань „Радіо Свобода" і „Вільна Европа", погрожуючи „відплатними акціями". Вілліям А. Бровн, політичний дорадник американської амбасади, був покликаний до міністерства закордонних справ СССР, щоб особисто вислухати протесту, який йому прочитано. Речник амбасади ЗСА заявив, що Бровн категорично відкинув обвинувачення. Офіційна совєтська пресова агенція ТАСС заявила при тому, що Совєтський Союз оцінює піддержувані урядом ЗСА передачі названих станцій, як „дальше ведення провокацій проти народів Совєтського Союзу і інших соціялістичних країн". Совєтський протест був відповіддю на звернення президента Картера до Конгресу призначити додаткові фонди для збільшення годин і кращого вивінування „Радіо Свобода", „Вільна Европа" і „Голос Америки".

В Ню Йорку понад 200,000 осіб демонструвало в обороні совєтських жидів

Ню Йорк. — У неділю, 1-го травня, тут відбулася масова демонстрація в обороні жидів у Совєтському Союзі, зокрема в обороні їхнього права на еміграцію з СССР, в якій взяло участь понад 200,000 осіб. Демонстрація-парада розпочалася коло міського ратушу і відбувалася по Бродвею до Баттері парку на південному кінці Мангеттену. У згаданому парку до зібраних промовляли представники федерального уряду, чільні законодавці обох партій, нюйоркський губернатор Гю Кері, кілька недавніх імігрантів-жидів, які прибули із СССР, як теж провідники жидівської громади в Нюйоркській Метрополії.

Більшість з них твердила, що Совєтський Союз не додержується постанов Гельсінкської угоди, зокрема постанов, які стосуються вільнішого обміну людьми, ідеями та інформацією. Між промовцями були: Маргарет Костанза, дорадниця президента Джіммі Картера, яка сказала, що ЗСА хочуть детанту із СССР, але теж виступатимуть в обороні людських прав по цілому світі; сенатор Говард Бейкер, лідер Республіканської меншости в Сенаті, який сказав, що світова публічна опінія змусить Москву шанувати людські права; демократичний конгресмен Деніел Мойніген з Ню Йорку, який закликав уряд ЗСА дальше критикувати Москву за порушення міжнародних договорів, зокрема закликав Вашінгтон підготовитися до конференції в Београді; республіканський сенатор Джекоб Джевітс з Ню Йорку та ряд високих міських урядовців. На демонстрації відчитано лист, який недавно одержано від жидів-активістів у СССР та в якому вони закликають Захід не припиняти оборони жидів у Совєтському Союзі, твердячи, що світова опінія має великий вплив на Москву.

Українці на Конференції про багатокультурність Канади

Оттава (ОУПС). — В днях 22-24 квітня 1977 року відбулася тут у Шато Лоріє конвенція Канадської Ради Громадянства з участю коло 100 делегатів із різних місцевостей країни. В рамках її зорганізовано одноденну конференцію в справах канадської багатокультурности й громадянства з доповідями запрошених прелегентів, в тому українців: Павла М. Мігуса з Департаменту Секретаря Держави й проф. Яр. Рудницького з Вінніпегу. В дискусіях приймали участь м. ін. Наталія Башук з Вінніпегу, Олена Остапчук із Ванкуверу, Оксана Жила з Оттави й д-р Галина Семенюк із Гамілтону. Були присутні теж д-р С. Яворський і Ольга Войцеховська з Оттави та Христя Гнатів із Торонта. В праці й резолюціях висловлено сильне бажання учасників вдержати Канаду як цілість, як одну державу разом із Квебеком. До нової управи Федерації, яку очолила пані М. Клірі з Монреалю, з українців увійшли: д-р Галина Семенюк з Онтаріо, проф. Яр. Рудницький і Н. Башук із Манітоби, О. Остапчук із Британської Колюмбії. Черговий з'їзд вирішено відбути в 1978 р. в Ванкувері, Б. К.

Картер хвалить Еспанію за демократизаційні заходи

Вашінгтон. — Минулої п'ятниці, 29-го квітня, президент Джіммі Картер відбув в Білому Домі нараду з еспанським прем'єр-міністром Адольфом Суаресом, під час якої заторкнено майбутнє економічних, оборонних та інших зв'язків між ЗСА та Еспанією. Після наради Президент хвалив теперішній еспанський уряд, зокрема прем'єра Суареза, за „значні кроки в бік демократизації", вказуючи на те, що в Еспанії поступово ліквідується залишки диктаторської системи генералісимуса Франціска Франка, на що вказує те, що незабаром відбудуться вільні вибори до Парламенту, дозволено організувати незалежні робітничі спілки, проголошено автономні права для національних меншин, дозволено створення політичних партій, включно з легалізацією комуністичної партії тощо.

Прем'єр Суарез, який очолює тимчасовий уряд, до якого входять представники кількох поміркованих партій, мав теж зустріч з державним секретарем Сайрусом Венсом, секретарем скарбу Майкелом Блументалем та іншими членами уряду ЗСА, як рівнож зустрічався з представниками країн Південної Америки.

Президент Картер і пресовий секретар Білого Дому, Джоді Повелл, заявили кореспондентам, що ЗСА хотіли б, щоб Еспанія стала членом Північно-Атлянтійського Союзу (НАТО), але додали, що справу членства мусить рішити всі члени НАТО. Прем'єр Суарез і президент Картер кількакратно наголошували потребу добрих зв'язків між ЗСА та Еспанією, покликаючись на факт, що вже багато зроблено в тому напрямі.

УККА Ньюарку-Ірвінгтону відбув Загальні Збори, інж. М. Чайківський переобраний на голову

Ньюарк (І.Г.) — В суботу, 23-го квітня 1977 р. в залі УНДому в Ірвінгтоні відбулися Загальні Збори місцевого Відділу УККА. Збори відкрив голова Відділу інж. Михайло Чайківський. Він привітав присутніх духовних отців; Івана Наконечного, настоятеля парафії св. Вознесення в Мейплвуді і скарбника Консисторії УПЦеркви, та Івана Сироту, сотрудника парафії св. Івана Хрестителя в Ньюарку, і всіх делегатів-представників від організацій і членів-платників Українського Народного Фонду.

Згадані Душпастирі спільно провели молитву і співом „Христос Воскрес..." розпочали наради. Після молитви Голова відчитав листу померлих членів Відділу, яких вшановано мовчанкою.

Зборами керувала Президія в складі: мгр Дора Рак — голова, проф. Михайло Цяпка — містоголова і Борис Процюк — секретар.

Збори затвердили Номінаційну Комісію під головуванням мгра Адама Гординського, яка вже декілька тижнів працювала над укомплектуванням керівних органів УККА. Збори також затвердив Верифікаційну Комісію, яку очолив мгр Кость Гречак.

Михайло Дзіман відчитав протокол із минулорічних Загальних Зборів.

Звітували: перший заступник голови мгр Ярослав Рак, який опікувався шкільництвом; другий заступник адв. Нестор Олесницький, який звітував за очолювані ним зовнішні зв'язки і англомовну пресу, і третій заступник інж. Василь Василів, за плянування збірки Народного Фонду. М. Дзіман і мгр К. Гречак звітували за діловодство відділу УККА і його фінанси. Згідно із звітом мгра Гречака, загальних оборотів Відділ мав $15,682.31. Референт Національного Датку Василь Химера ствердив, що у 1976 році зібрано

(Закінчення на стор. 5-ій)

„Український релігійний досвід" буде темою Конференції в Гарварді

Кембридж (ФУК) — Український Науковий Інститут Гарвардського Університету та Гарвардська Школа Богослов'я влаштовують 2-4-го червня 1977 року конференцію, темою якої буде „Український релігійний досвід". Конференція відбудеться в залі Сперрі Гарвардської Школи Богослов'я іналічуватиме дев'ятнадцять доповідачів на теми, присвячені релігійному життю в Україні, почінаючи з десятого століття по сьогодні: 1/ Творчі століття українського релігійного досвіду (X—XVI ст.); 2/ Релігійне життя XVIII та XIX століть; 3/ Сучасне релігійне становище в Україні; 4/ Українські церкви в ЗСА та інші доповіді на релігійні теми. Доповідатимуть: Роберт Дж. Аллен (Брови університет), Стефан К. Баталден (Стейтовий університет Арізони), Любомир Бєнковський (Католицький університет, Люблін, Польща), Томас Е. Бирд (Квінс коледж, КУНИ), Богдан Р. Боцюрків (Карлтон університет), Джеймс Кракрафт (Іллінойський університет, Чікаго), Річард Гантуля (Гарвардський університет), Генрі Р. Гутенбах (Сіті університет, Ню Йорк), Даніель Кайзер (Університет Чікаго), Зенон Е. Когут (Гарвардський університет), Василь Ленцик (Коледж Святого Василія), о. АТАНАСІЙ Пекар, ЧСВВ (Семінарія Святих Кирила і Методія Візантійського Обряду), о. Віктор Дж. Поспішіл (Українська Католицька Архієпархія у Філядельфії), Стефан Рейнольдс (університет Орігон), Ігор Шевченко (Гарвардський університет), Пол Д. Стевес (Стетсон університет), Франк Е. Сисин (Гарвардський університет), Джордж Г. Вілліямс (Гарвардська Школа Богослов'я) та Давид Зільберман (Брандайс університет).

Програма трьохденного симпозіюму включатиме концерт української релігійної музики у виконанні українського хору „Діброва" з Гартфорду, Конектікат під керівництвом пана Олександра Пришляка.

Рівночасно від 16-го травня до 10-го червня відбуватиметься виставка „Документації українського релігійного досвіду" в Андовер Гарвардській богословській бібліотеці.

Фільмар Микола Куліш одержав чергову нагороду

Філядельфія, Па. — Американська і українська преса недавно згадували про високе відзначення нашого фільмовика Миколи Куліша, який одержав золоту медалю за свій фільм п. з. „Шматки ночі" на фестивалі фільмів на Вірджинських островах. У вівторок, 28-го березня, головний управитель телевізійного русла 10 (СіБіЕс) у Філядельфії, Гаскінг, привітав Миколу Куліша з черговим успіхом, а саме, нагородою Асоціяції пресових фотографів і Національного конкурсу телевізійної фотографії, які нагородили Миколу Куліша за згаданий фільм і за найкращу продукцію документальних фільмів. Церемонія роздачі нагород відбудеться в липні ц.р. у місті Веял, Колорадо, куди дирекція 10-го русла висилає М. Куліша з дружиною для отримання нагороди. В листі дирекції телевізійного русла згадується, що нагородження Куліша принесло не тільки славу нашому професіоналістові, але також згаданому 10-му руслові, який спонзорував фільм „Шматки ночі".

ЗСА і Червоний Китай обговорюють „Взаємні фінансові претенсії"

Вашінгтон. — Протягом останніх кількох тижнів у Вашінгтоні проходять переговори між представниками ЗСА і комуністичного Китаю в справі „взаємних фінансових претенсій" обох країн: Америка старається одержати 200 мільйонів долярів за американське урядове і приватне майно, сконфісковане Пекіном під час Корейської війни, а червоний Китай домагається повернення 80 мільйонів долярів, які були в банках ЗСА, але під час Корейської війни були „заморожені". Коментатори вказують, що переговори щодо фінансових справ є дальшим кроком в бік „нормалізації відносин" між ЗСА та комуністичним Китаєм, хоча не передбачають ані скорого полагодження „фінансових претенсій", ані близького встановлення нормальних політичних і економічних відносин між цими двома країнами.

Білий Дім поінформував, що державний секретар Сайрус Венс правдоподібно відвідає Пекін в листопаді цього року, але точних плянів ще не виготовлено. Думають, що і поїздка Венса і переговори щодо „фінансових претенсій" частинно викликані тим, що Америці не пощастило дійти до порозуміння із Совєтським Союзом щодо нового договору в справі обмеження стратегічної атомової зброї.

39 осіб згинуло і 200 було поранених у першотравневій „параді" в Істамбулі

Істамбул, Туреччина. — Приблизно 39 осіб загинули і 200 були поранені у першотравневій параді в Істамбулі, яка перетворилася на боротьбу скрайнолівих елементів з поліцією і членами робітничих юній. Ліві вживали зброї, вибухових матеріялів, запальних бомб. Мирна маніфестація, в якій брало участь біля 150.000 осіб, перетворилась в паніку, як пролунали перші стріли і впали перші жертви. Товпа почала втікати в різні сторони. Снайпери з дахів будинків обстрілювали поліцію, а зорганізована лівими елементами товпа нищила внизу все, що попало їй під руки: авта, склепи, банкові вікна, обкидувала камінням приватні доми тощо. Багато осіб були поранені ударами плящок і камінням та перебувають у шпиталях. Одержавши підкріплення, поліція навела порядок і заарештувала кількадесят осіб, замішаних в заколоті. Поодинокі постріли було чути ще також вночі з 1-го на 2-ге травня ц. р., а вулиці Істамбулу патрулювали військові поліцисти. Перші стріли впали якраз в тому часі, коли голова робітничої спілки Кемаль Турклєр закликав скрайньо-лівих долучитись до соціялістичної юнії і обороняти спільно інтереси робітництва.

Два мільйони москвичів парадували в день першого травня

Москва. — Пресові агенції інформують, що біля двох мільйонів москвичів марширувало у першотравневій параді на Червоній площі в Москві перед почесною трибуною на мавзолеї Леніна, на якій зібралися члени Політбюра, очолюваного генеральним секретарем ЦК КПСС Леонідом Брежнєвим, генералітет совєтської армії і почесні гості, між ними вимінений в грудні 1976 року за Владіміра Буковського лідер Комуністичної партії Чіле Люіс Корвалян і секретар Комуністичної партії Бразилії Люіс Карлос Престес. Помимо того, що Брежнєв цілий час хворіє на невідому хворобу, він стояв на трибуні повних дві години часу, відбирав параду, махав рукою до товпи, приймав квіти від шкільної дітвори. Відмінність колишніх першотравневих парад від теперішньої замітна тим, що вже другий рік підряд в параді не беруть участи тяжкі танки і ракети,

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ознака слабости

Арешт органами КҐБ двох дальших членів київської Української групи нагляду за виконанням Гельсінкської угоди, Мирослава Мариновича і Миколи Матусевича, підготова до показового процесу над раніше заарештованими членами тієї групи письменником Миколою Руденком і Олексієм Тихим, ув'язнення Василя Барладіяна, історика мистецтва, колишнього завідуючого кабінетом мистецтва при Одеському університеті та викладача етики й мистецтва в Одеському інституті інженерів морської фльоти, перевезення Зіновія Красівського на постійне перебування до психіятричної лікарні в Бережниці біля Стрия — все це та багато дечого іншого вказує на те, що терор КҐБ продовжується з повною силою далі і що наступив повний поворот комуно- російських верховодів до старих терористичних методів сталінізму на усіх відтинках життя у Совєтському Союзі. Треба припускати, що Компартія СССР вирішила докласти усіх зусиль, щоб зліквідувати дисидентський рух, Комітети нагляду за Гельсінкською угодою та усіх інакомислячих і непокірних ще перед другою фазою Европейської конференції в Београді, щоб таким чином закрити уста діючій опозиції, яка, чого доброго, могла б знайти навіть моральну піддержку учасників цього міжнародного форуму, що було б великим ударом по престижі совєтських режимників. А втім багато КҐБістів жаліють — і про це явно пишуть у совєтській пресі — за „добрими часами", коли то „в ім'я соціялістичної законности" можна було ліквідувати людей, наташрувавши їх „ворогами народу". Такі статті КҐБістів є звичайно показниками клімату в імперії і провісниками нового, загостреного курсу режиму проти всіх інакомислячих, кількість яких постійно росте і збільшується. Дуже часто буває, що навіть добре не висохло чорнило на критичних статтях літературних КҐБістів, як уже зграї цивільних агентів тієї славнозвісної совєтської поліції підносять п'ястуки проти вказаних жертв, що їх натавровано як „непокірних"; ще читачі не вспіли прочитати критикованого режимними цензорами твору, як проти письменника, поета, перекладача підноситься рука партійних опричників і „охоронців здобутків Жовтневої революції"; ще справи „непокірних" не вийшли з кабінетів совєтських прокурорів, а кагебісти, як гончі пси, розстрясають свою жертву. Так було з багатьма: з Ліною Костенко, Іваном Драчем, Іваном Дзюбою, ба навіть з „оновленим" сьогодні Віталієм Коротичем.

Вся ця метушня за кулісами совєтської тюрми народів, відновлений терор КҐБ і партійна барабанщина вказують на те, що в комуно-російській імперії йдуть вперті змагання з існуючою там дійсністю, проявляється і наростає спротив системі та невдоволення з теперішнього стану. І помимо того, що большевицький терорист шукає собі нових жертв, народи, зокрема поневолені Москвою нації, підносять голову і готуються до кінцевої розправи зі своїми гнобителями. Посилюваний терор є ознакою слабости, а не сили.

Туреччина і Греція

Одною з найбільш пекучих проблем вільного світу, яка вимагає якнайшвидшого полагодження, є конфлікт між Туреччиною і Грецією щодо Кипру. Справа не тільки в тому, що ворогують між собою два члени Північно-Атлантійського Союзу (НАТО), але і в тому, що в цей конфлікт замішані ЗСА, бо коли в 1974-му році турецькі військові частини окупували північну частину Кипру, то Конгрес ЗСА припинив військову допомогу для Туреччини, а Анкара у відплату припинила всю діяльність на американських військових базах, які находяться на турецькій території.

Припинення діяльности на тих базах, як і ворожнеча між Туреччиною та Грецією, поважно послабили оборонну спроможність держав НАТО в східній частині Середземного моря. А ця частина світу преважлива під стратегічним оглядом, бо Туреччина контролює доступ совєтських кораблів до Середземного моря через Дарданелли, як також заступає Совєтському Союзові доступ до нафтових піль Близького Сходу. В додатку, як вказують військові коментатори, хто контролює східню частину Середземного моря, той контролює і доступ до Суезького каналу, а заразом до Червоного моря та Індійського океану.

Отже, справа полагодження конфлікту між Туреччиною і Грецією щодо Кипру, а в той самий час і розв'язка непорозуміння між Анкарою та Вашінгтоном відносно американських військових баз, повинні мати першенство, бо цього вимагає безпека цілого вільного світу.

Відрадним фактом треба вважати те, що кілька днів тому Білий Дім поінформував, що президент Джіммі Картер, після тримісячної перевірки справи в принципі погодився на військовий договір між ЗСА і Туреччиною, який ще минулого року підписав тодішній державний секретар Генрі Кіссінджер, але який вимагає ще згоди Конгресу і Президента. Тентативний договір передбачає відновлення діяльности на американських військових базах в заміну за продаж зброї та за іншу військову допомогу ЗСА для Туреччини. Президент Картер, однак зазначив, що не вимагатиме, щоб Конгрес зразу схвалив 1-більйонову військову допомогу для Анкари, але щоб тимчасово, тобто, до часу, коли між Туреччиною і Грецією дійде до якогось конкретного порозуміння щодо Кипру, було дещо полегшене ембарго на продаж деяких родів зброї для Туреччини. В той самий час Білий Дім поінформував, що ЗСА готові збільшити військову допомогу для Греції.

Так то, уряд президента Картера своїми обіцянками щодо майбутнього збільшення військової допомоги для обох країн старається заохотити Анкару і Атени приступити до продуктивних переговорів щодо Кипру і до якнайшвидшої розв'язки того конфлікту. Треба надіятися, що ці старання президента Картера увінчаються успіхом. Треба також сподіватись, що Конґрес остаточно погодиться на військовий договір між ЗСА і Туреччиною. Полагодження непорозуміння між ЗСА і Туреччиною, як і полагодження конфлікту між Грецією і Туреччиною є необхідні і наглі, бо зволікання тільки дальше послаблюватиме оборонну спроможність країн НАТО у східній частині Середземного моря, а заразом послаблюватиме Північно-Атлантійський Союз в загальному.

СТАНОВИЩЕ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ В ЕВРОПІ

(1)

СУСТЕ) — В днях 1-4 квітня у приміщеннях Виховно-Відпочинкового Центру (ВВЦ) Франкополе в Бельгії, відбулася чергова Конференція Союзу Українських Студентських Товариств в Европі (СУСТЕ). В Конференції взяли участь 26 студенток і студентів з Бельгії (14), Франції (8), Великобританії (2), Німеччини (1) і Австрії (1).

Конференцію відкрив Роман Кравець, голова Української Студентської Громади Великобританії, який був уповноважений головою СУСТЕ, Тарасом Лончиною, провадити нею. В імені Управи СУСТЕ Тарас Лончина прислав сердечний привіт, бажаючи студентам успішної Конференції та запевняючи про молитви, підтримку та благословення Патріярха Йосифа І.

У вичерпних звітах Крайових Союзів містився розпис широкої діяльности, з яким був зв'язаний ряд проблем, що унапрямив дальший хід Конференції. Студентська діяльність була зосереджена на культурно-мистецькому полі та обороні політв'язнів і здійснення людських прав в Україні. Проте з часом відчулось, що наголос почав падати на самостійність студентської громади від зовнішніх впливів. Широко обговорено політичний, ідеологічний та загальний тиск старшого провідного громадянства на молодих. В тому виринуло ряд питань. Чому свідома молодь в певному віці відходить від українського активного життя? Чому молоді професійні сили не інтегруються в українські громадсько-політичні середовища? Чому немає нової провідної еліти, яка могла б заступити теперішню громадську, політичну верству? Чому немає в громадсько-суспільному житті систематично організованих та вироблених структур для прояву тяглої діяльности молодих сил? Чому українець (член одної політичної партії) має ненавидіти українця (члена другої політичної партії?) Чому удержавлюється всяке партійне думання? Яким правом можуть існувати такі догматизми (партійні тощо) власних ідей, цілковите нехтування відмінних ідей, брак відкритости і ширости? Всі ці питання нам заболіли, бо в ґрунті речі не бачимо основних причин, чому вони мусять виринати. Коли вони виринають, вони роз'єднують нас, студентів, і цього ми не хочемо (напр., останні події ЦЕСУС).

Хоч ми народились на чужині, таки доцінюємо старання нашого народу — на рідних землях і на еміґрації — здійснити найсвітліший ідеал, — його самостійність. Що ми відчуваємо цей тиск згори, свідчить про те, що ми переживаємо та глибоко турбуємося нашим дальшим існуванням, як українці, та готові за це віддати наші молоді сили. Як носії нашої дальшої самобутности, вважаємо за наш обов'язок критично та з видом на будуче проаналізувати стан нашого теперішнього існування на еміграції та шукати за розв'язками виринаючих проблем.

Треба остаточно ствердити нашу вдячність старшому поколінню за його вклад в наше свідоме українське виховання, помимо невідрадних умов. Але любов і пошана до батьків не повинна заперечувати нам нових та відмінних ініціятив громадсько-політичної діяльности, бо ми вже маємо відмінне минуле, інакше наукове виховання та інший досвід. Тому існує важлива потреба органічно сполучити дотеперішню працю наших батьків з нашими уявами і бажаннями щодо майбутнього існування. Гармонійне співжиття старшого покоління із молодшим та підготова до органічного переходу відповідальностей необхідні, щоб уникнути критичну небезпеку сильної української еміграції. Не хочемо, щоб колись неорганічний перехід відповідальностей впав на наші плечі та не хочемо, щоб молодь далі відпадала та асимілювалася. Висновок нашої аналізи слід вважати, як вимогу, щоб знехтування і недоцінення свідомої молодшої еміграції та її ідей зникли.

Ми віримо, що ця заторкнена нами проблематика мусить служити, як основа до дальшої дискусії. Ми шукаємо широкої бази толеранції, форуму висловлення наших думок та структури до співпраці. Тим самим шукаємо розв'язки наших проблем, а зокрема забезпечення нашої централі ЦЕСУС!

Про останні події в ЦЕСУС докладно поінформував Конференцію Богдан Гаргай, член КК ЦЕСУС, з Великобританії. З великим халем Конференція прийняла до відома двосторонні недотягнення, котрі довели до теперішнього стану ЦЕСУС. Конференція однозгідно поділяє становище голови СУСТЕ про невідкликаність СУСТЕ від ЦЕСУС та вимагає від відповідальних чинників ЦЕСУС, щоб вони якнайскорше, після Правил ЦЕСУС, довели цю організацію до нормального стану.

У світ Українського Модерного Мистецтва на еміграції ввів учасників Конференції д-р Володимир Попович, користуючись вибагливим вибором прозірок найголовніших мистецьких творів сучасних українських мистців пластичного мистецтва. В дискусії тема поширилась і на інші ділянки мистецтва. З приємністю довідались, що наше мистецтво стоїть на рівні світового мистецтва і гідне увійти в загальну історію мистецтва. Проте, прикро було ствердити, що українська спільнота дуже мало цікавиться нашим мистецтвом, належно його не підтримує та не інтегрує в своє суспільство молодий творчий елемент української культури взагалі. Молоді студенти виявили також зацікавлення українським мистецтвом на Рідних Землях.

[Продовження буде]

Роман С. Голіят

СУЧАСНИЙ ЛЬВІВ ПОЛЬСЬКИМИ ОЧИМА

У лондонській „Мислі Польській" у листопадовому й грудневому числах 1975-го року два „надіслані з краю" обширні репортажі Маріяна Череньского про його чотироденний побут у Львові, в якому він народився.

Він каже, що він був свідком капітуляції віддділів польської армії і вмаршу в 1939-му році червоної армії. Від того часу, по виїзді зі Львова 1-го жовтня 1939-го року, він не бачив родинного міста. Побачив він його щойно тепер, після часу майже двох поколінь.

Сьогоднішній Львів, коли глянути на його давні вулиці, будівлі, парки й пам'ятки, є властиво такий самий, або подібний до того, що ми пам'ятаємо. Одначе, є це Львів цілком відмінний, і то так значно й радикально, що можна б сумніватися, чи то місто є тим самим Львовом з-перед 35-ти років, коли йдеться про людей і стиль міста.

Українська мова є тут повсюдно; польської не чути, хоча в значній частині випадків можна ще загально нею порозумітися, бо багато ще тут її розуміють. Але вже не всі, головно молодь. Немає ніде польських написів, бодай побіч залишеного без зміни прізвища й імени Адама Міцкевича на його пам'ятнику, на пам'ятниках Б. Ґловацького й Кілінського та написів на цвинтарних гробах. Поза російською, назагал тут рідкістю — немає навіть інформації в будь-якій іншій мові поза українською. Господарі міста напевно уважають, що всі повинні знати українську мову. „Може то слід якоїсь мегальоманії, а напевно націоналізму, дуже то — як мені говорили в однім середовищі — пристрасного. І то відносно старої, добре знаної нам тонації, одночасно антипольської, як і антиросійської, а навіть вимірено проти українізму київсько-наддніпрянського. Львівські українці уважають виключно себе автентичними, нескореними речниками українізму і звідси їх зачіпна, горда постава. Говорячи в дужках, мені говорили львівські поляки, що перед українськими „вкусами" у Львові, коли такі часами заходять, хоронять їх зарадно росіяни, які тут відносно нечисельні, мають однак остаточний і децидуючий голос на кожному важливішому закруті".

У Львові на понад 600,000 мешканців є 80 відсотків українців. Не є одначе правдивим, мовляв, тут їх немає, або знаходяться в скромній кількості, а Львів був окупований „калмиками" і косоокими азіятами. Таких Череньскі не бачив, натомість, досить багато у військових мундирах смаглявих синів Грузії, Вірменії, Азербайджану і їм подібних він зустрічав. В решті 20 відсотків, а може менше, або трохи більше, вміщуються росіяни, поляки й жиди, яких тут надсподівано багато. Поляків, як подають офіційно, є у Львові 20,000, інші що 30 тисяч. Становлять вони толеровану горстку, яка маніфестує свою приявність у місті, але в спосіб дискретний і умірковании, незамітний.

Головною остоєю польськости є львівська катедра, яка знаходиться під цю пору — як на іронію — на площі Рози Люксембург, переназваний колишній Пляц Капітули. Костел вдержаний в досконалому й бездоганному порядку.

Усі церкви, як усім відомо, є православні. „Я був у двох з них, в тому в катедрі св. Юра на Службі Божій було менше жінок, як у польській катедрі. На подвір'ю св. Юра таблиця інформує, що в колишній палаті Митрополита Шептицького тепер мешкає і урядує тернопільсько-львівський архиєрей, очевидно православний. На горішній фронтовій стіні будинку здрапаний й усунений, як мене інформували, герб Шептицьких, але не замальований, немов би сліди по ньому, досить виразні, мали свідчити про його минуле існування."

На Личаківському цвинтарі на місці польського військового цвинтаря „Обороньцуф Львова" „Орлят" тепер знаходиться якийсь варстат і склад залізних відпадків. На цвинтарі „здецидована більшість гробів вже українська. Тут і там я бачив російські гроби. Багато є червоних стіжків із зірками, специфічна, заскакуюча з огляду на червоність в цвинтарній атмосфері і спокійнім кольориті новість, введена не тільки у Львові на гробах совєтських комуністів. В Польщі той дивний звичай не прийнявся..."

У Львові поляки мають дві середні школи. Викладова мова в тих школах польська. Вчать польські вчителі, але вільні місця занимають українці, які вчать дітей по-польськи. „Щораз то менше польсь-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Леся Лисак

ТРАВЕНЬ

Всміхнулося сонце і викликало усмішку на згадку молодечої мрії: давнимдавно мріялося стати журналісткою з „власним жанром". Саме таким, щоб писати тільки про добрі новини... Писати про ясні сторінки життя, про добро, про милі й гарні події, зокрема про красу природи. Може такий заплянований напрямок постав під впливом слів великого Івана Франка, який сказав: „Якби ти знав, як много важить слово, одне сердечне теплеє слівце, глибокі рани серця як чудово вигоює, якби ти знав про це"... Зовсім не призадумувалася тоді над фактом, що професія українського журналіста і в тих часах була, і далі залишається, відповідальною, важкою, ніяк не рожевою. І при цьому всьому — дуже непоплатною...

Молодеча мрія частинно здійснилася. На чужині опинилася в гурті журналістичної братії, хоч тільки, кажучи по-тутешньому „парт тайм". Але колишнє основне „радісно писати" не часто вдається. Занадто складне життя (чи не самі люди його ускладнюють?), забагато прерізних наболілих проблем і занадто розгубленности в усіх ділянках так званого „модерного життя".

У тамтих давніх часах я б напевно захотіла написати про травень, який вважали прекрасним, романтичним, гідним оспівання. Між іншим, тоді у щоденній мові звали травень „май", до речі непогане слово, бо земля замаювалася зеленню і квітками. Знаю, що тоді написала б: „Радіймо всі, бо завітав до нас чудовий май!" Почала б від весняного сонця, джерела погідного настрою. У Перемишлі, де тоді вчилася, сонце у травні було таке ясне, ласкаве, ніжне. Пестило, але не пекло. Це воно замаювало віття каштанів білим і рожевим квіттям.

Я написала б в тамтих часах, що „каштани засвітили свічки на честь Божої Матері". Місяць травень був присвячений почитанню Пречистої. Написала б, що не тільки „старші", але ми, молоді, радо й без примусу ходили щовечора на „маївки" — травневі Богослуження в честь Божої Матері. Написала б, не побоюючися закиду, що це вплив латинізації, бо тоді був такий звичай, така традиція. Правду кажучи, ніхто з моїх ровесників, що співали на травневих Богослуженнях, від того не „златинізувався". Якраз навпаки: мої ровесники були дуже національно свідомі і не соромилися бути релігійними. А співати в церкві було не тільки обов'язком молодих, але теж приємністю. Я сказала б навіть, що спів був тоді шляхетною гордістю.

Я б не забула написати тоді про фіолетні та жовті ириси, які буйно зацвітали у гімназійному саду. Як ми захоплювалися тоді весняними квітами! Любили їх, шанували. Не було випадків, щоб хтось засмічував квітники — скажімо міські. нас вчили, що культурна людина не занечищує краси природи.

А може б розпочала радісну розповідь про травень від квітучих яблунь? Це ж була поезія, якої не передати словами! Я б і не намагалася „описувати" квітучих яблунь, бо велика краса не вміщається в скупу людську мову. Я тільки сказала б читачам: „Чи знаєте, що яблуні цвітуть?" А тоді хтось вийшов би у сад і довго-довго милувався ними. І подумав би може: „що є краще від квітучих дерев навесну?"

Я б згадала тоді про зелені води Сяну, які золотить травневе сонце, і хтось може пішов би на прохід над річку, і веселе журчання води у відблисках сонця принесло б його думкам дивний спокій...І він прийшов би до хати відсвіжений, пропахнений весняним повітрям. Була б у душі радість, що світ такий гарний.

Може б навіть згадала про щасливців, яких в ім'яни ни припадають у травні? День ім'янин був тоді більше врочистий, більше люблений від дня народження. Може й слушно. Краще радіти днем Небесного Патрона — свого святого, як рахувати роки, зокрема тих, яких любимо.

Ясною, як травневі ранки, погідною, як травневі дні, романтичною, як травневі вечори, була б тоді розповідь журналістки. Та що написати тепер вже не так численним, але тим більше цінним читачам, які, як і авторка, пройшли тернисті еміґрантські дороги, на яких розгубилося чимало сил і здоров'я? Що написати читачам, які ще не призабули Рідної Землі, рідної весни? Що вона для нас не така радісна, як колись була? Що в деяких околицях вона прикро-химерна, заманить сонцем, а потім сипне снігом і шмагне вітрами? Або нагло перейде у неприродні спеки, теж дошкульні, бо все, що надто скоро міняється, теж нездорове?

Ні, в ім'я молодечого „кредо" журналіста не треба про це писати! Погані новини не є новинами. Найпершим обов'язком журналіста є піднімати серця вгору, не придавлювати їх. Журналістична об'єктивність теж має свої межі. Не треба затроювати людям життя, яке й так не є легке.

Ті, що пишуть, теж є читачами. Прийшовши вичерпана з праці і розгорнувши газету, мені хотілося б прочитати про щось гарне, миле, ясне. Що десь прекрасно зацвіли яблуні... Це ніяка сенсація, але я б всміхнулася і побачила їх в уяві. А коли б мала вільний день, поїхала б їх шукати. І, може, по дорозі, побачила б десь квітучі ириси. І якусь річку, над якою зеленіли б верби. Підняла б очі, подумала: „це травень, місяць Божої Матері". Найкращий, наймиліший місяць в році. І подякувала б Господеві, що ще раз дозволив побачити красу весняної природи.

Ольга Мак

КОТИТИСЯ ДАЛІ, ЧИ ОПАМ'ЯТАТИСЯ?

ПЕРЕД КОНҐРЕСОМ СФУЖО

IV.

У школах, замість закону Божого, введено сексуальне „виховання", телевізійні програми, фільми й друки (слово „література" не вживаємо, щоб не було профанації) — все наставлене на те, щоб обплюгавити, висміяти й знищити ті підставові засади моралі, що їх виплекало людство з позицій своїх віровизнань. Не лишень християнства — всіх! І рівночасно з тим, коли уряди держав видають величезні суми на щеплення і дітей і дорослих проти різних інфекційних недуг, коли високоплатні науковці роблять у лябораторіях коштовні досліди і потім сперечаються над сахариною, над флуором і ще не знати над чим, мільйони молоді, щепленої і перещепленої, стають духовими каліками, страшнішими й небезпечнішими від позначених віспою чи навіть сухітників. Їх можна порівняти хіба до прокажених, лишень і тут різниця: прокаженого ізолюють силоміць, а наркомани й розпусники ходять вільно й гордо, наче заслужені герої. У школах неохайні й патлаті вчителі відверто бунтують учнів проти батьків і намовляють до самостійного життя, уряди (принаймі в ЗСА й Канаді) беруть таких „самостійних" недоростків на своє утримання—„велфар", а тоді знову викидають мільйони на боротьбу зі злочинством, на утримання поправчих закладів, вихователів, лікарів, поліцію, тощо, тощо. А висліди? Чуда стаються хіба у фільмах і телевізійних програмах, а на практиці злочинність серед неповнолітніх зростає, наркоманія й венеричні недуги ширяться, мов пожежа, кількість неповнолітніх матерів більшає, абортарії переповнені.

Спитаємо: якщо вже існують жіночі організації, то чи не належить до їхнього першого, невідкладного, істотного і найвищого обов'язку зайнятися рятунком молоді? Чи може взагалі існувати якась справа ще важливіша? Коли вже не зуміли передбачити нещастя, то хоч борімося з ним, переконавшись, яких загрозливих і нищівних розмірів воно осягло! Адже, крім жіночих організацій, є також тисячі жінок з високою фаховою освітою на відповідальних становищах: виховниць, педагогів, психологів, психіятрів, правничок, публіцисток. Де вони? Що роблять? Чи здобуті теоретичні знання прикладають на практиці у вихованні власних дітей, повчають інших матерів і стають для них узірцем, чи лишень ідуть заробляти гроші на перевихованні малолітніх злочинців? Джерело прибутку, треба признати, вдячне і, якщо суспільство не опам'ятається, багатообіцяюче на майбутнє...

Щодо української жінки й матері, то її становище зокрема відповідальне й дуже складне. Бо в той час, коли мати в державних народах мусить (чи принаймні мусіла би) вщепити дитині лишень підставові моральні засади, українська мати, крім цих засад, мусить ще вщепити й любов до свого рідного й боротися всіми силами, щоб охоронити дитину перед винародовленням. Це торкається і тих, які лишилися на рідних землях, і тих, які опинилися на еміграції. Не хочемо цим сказати, що батько може стояти осторонь, але перші підвалини в душі дитини закладає таки мати. Старе твердження, що найпритаманніші прикмети своєї вдачі, дитина всмоктує в себе з молоком матері — не порожні слова і не просто поетичний вислів — це глибока мудрість, яку треба розуміти й пам'ятати. Другим „чар-зіллям", що формував найкращі прикмети дитячої душі, була колискова пісня. Її складали й викохували, передаючи з покоління в покоління, мільйони наших пращурок, збірне ім'я яким — МАМА. І зберігали не для того, щоб вона колись засохла на сторінках етнографічних збірників чи шкільних підручників, як взірець, як доказ поетичних здібностей і високої музикальности нашого народу (а ми дуже любимо цими прикметами хизуватися перед чужинцями), а для того, щоб вона служила й далі матерям як утілення любови і найтіснішої спорідненості з немовлям, яке ще не вміє думати, ні розуміти — тільки відчувати.

Вага цього періоду — величезна, а виховання в родині звичайно буває вирішальним у світогляді дитини. І большевики це розуміли від самого початку приходу до влади, хоч ніколи відверто не признавалися, чому вони так уперто й послідовно намагалися вирвати дитину спочатку з-під опіки матері, а потім — з родини. Ясла й садочки з цілоденним харчуванням були безкоштовні, піонерські клюби, порівняно до інших закладів, — найкраще вивінувані, а в притулках двері, можна сказати, стояли отвором навіть і для тих дітей, які мали батьків. Однак, доки матері не були змушені піти масово до праці, ніякі заходи, в тому пропаґандивні, успіху не мали. Діти національних меншин в Україні майже всі зберегли свою мову, а моральність серед молоді, навіть в умовинах заборони релігії, стояла високо. І велику кривду роблять тій молоді деякі наші „супер-старанні" автори, представляючи її розпусною і тим самим цілком перекручуючи правду. Розпуста почалася під час війни й поширилася після її закінчення, коли поголовно всі матері змушені були піти до праці.

Висліди виявилися нищівними. Німці, жиди, поляки тощо, проживши віки в Україні, залишилися німцями, жидами і поляками, хоч царський уряд вів одверту русифікаційну політику. Щодо жидів зокрема, то навіть у час вибуху війни молодь і діти говорили з сильним жидівським акцентом. Але те, чого не міг зробити царський уряд за віки, з усіми своїми нагінками, обмеженнями і заборонами, большевики зробили за яких 30-40 років, замінивши немовлятам маму яслами, а батька - піонервожатим.

Ка - Пе - Бе — ти наш папаша,
Ес - Ес - Ес - еР — мамаша наша,
Во!
І больше нічіво (Піонерська пісня)

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

НАРАД ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, яке відбулося в понеділок, 4-го квітня 1977-го року в приміщенні Головної Канцелярії УНС в Джерзі Сіті

Участь у засіданні взяли: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник головного предсідника д-р Іван Флис, головний директор для Канади сен. Павло Юзик, заступниця головного предсідника Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний організатор Степан Гавриш і головний редактор Антін Драган.

1. ВІДКРИТТЯ ЗАСІДАННЯ

Засідання відкрив о год. 1:30 по полудні і ним проводив головний предсідник Йосип Лисогір. Він запропонував наступний порядок нарад цього засідання:

1. Відкриття засідання.
2. Затвердження протоколу попереднього засідання Г.Е.К.
3. Звідомлення членів Головного Екзекутивного Комітету і головного редактора „Свободи".
4. Пляни річного засідання Головного Уряду, засідання Стипендійної Комісії та бенкету.
5. Різне.
6. Закриття засідання.

Пропонований порядок нарад прийнято одноголосно.

2. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ ПОПЕРЕДНЬОГО ЗАСІДАННЯ Г.Е.К.

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша, що її піддержала заступниця головного предсідника Мвріа Душник, затверджено одноголосно протокол попереднього засідання Головного Екзекутивного Комітету, яке відбулося 21-го грудня 1976-го року.

3. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ І ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА „СВОБОДИ"

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КАСИРА УЛЯНИ ДЯЧУК

Головний касир Уляна Дячук поінформувала на початку свого звітування про наступні інвестиційні кроки. пороблені згідно з рішенням чотирьох членів Головного Екзекутивного Комітету, затруднених у Головній Канцелярії.

Закуплено бонди:

150M	Certificate of Deposit Comm Tr. Co. 4 ¼% due 1/31/77	4.2500	$150,000.00
55M	Potomac Elec. Pwr. 8.85% due 2/15/05	8.6460	56,168.75
60M	Gulf States Utilities 8.375% due 1/1/2007	8.3515	60,150.00
20M	Pacific Gas & Elec. Co. 8.25% due 9/1/2008	8.3162	19,850.00
100M	New England Power Co. 8.625% due 1/1/2007	8.4992	101,350.00
100M	Province of Saskatchewan 9% due 2/1/2002	9.1278	98,750.00
100M	South Carolina Electric & Gas Co. 8.40% due 12/1/2006	8.4682	99.250.00
125M	Pacific Tel & Tel. 8 ⅜% due 2/1/2017	8.2991	120,085.00
100M	Duke Power Co. 8 ⅜% due 10/1/2006	8.3750	100,000.00
100M	Southern California Gas Co. 8 ¾% due 5/1/96	8.5869	101,500.00
50M	Municipality of Metro Toronto 8 ½% due 2/15/97	8.5523	49,750.00
150M	Certificate of Deposit Comm Tr. Co. 4.7% due 3/1/77	4.7000	150,000.00
100M	Duke Power Co. 8 ⅜% due 10/1/2006	8.4998	98,625.00
100M	Florida Power Co. 8 ¾% due 10/1/2006	8.5157	102,500.00
50M	Long Island Lighting Co. 8 ⅜% due 12/1/2006	8.5299	50,500.00
100M	Province of Saskatchewan 10% due 12/2/99	9.5624	104,000.00
100M	Gulf Power Co. 8 ⅜% due 3/1/07	8.4670	99,000.00
50M	Philadelphia Electric Co. 8 ⅜% due 3/15/2007	8.6750	50,000.00
100M	Ontario Hydro 9 ¼% due 1/6/2004	9.4300	98,250.00
100M	Province of Saskatchewan 9% due 2/1/2002	9.5000	95,125.00

Уділено гіпотечні позички:

1051	94 Brandt Pl. Bronx, N.Y.	$33,000.00
1052	315 Alexander Ave. Bronx, N.Y.	7,500.00

Закуплено друкарські машини — компютори:

3 Comp Typesetters with R/P Module	$45,864.20

Перебрано реальности гіпотечних позичок:

1039	94 Brandt Pl. Bronx, N.Y.	$32,129.52
1013	315 Alexander Ave. Bronx, N.Y.	9,324.68

Продано реальности:

94 Brandt Place Bronx, N.Y.	$33,000.00
315 Alexander Avenue	9,500.00

Бонди дозрілі і відкликані:

150M	Certificate of Deposit Comm. Tr. Co. of N.J. 4 ¼% due 1/31/77	$150,000.00
50M	Commonwealth Edison 3% due 2/1/77	50,000.00
1M	North Shore Gas Co. 9 ½% due 2/1/95 @ 100.	1,000.00
10M	Province of British Columbia 3 ⅜% due 2/15/77	10,000.00
35M	Public Service of New Hampshire 3% due 6/1/79 @ 92.	32,200.00
46M	Public Service Electric & Gas Co. 4 ⅜% due 3/1/77	46,000.00
5M	Tenneco, Inc. 9% due 9/1/89 @ 100.	5,019.00
160M	Ontario Hydro 3 ½% due 3/1/77	160,000.00
150M	Certificate of Deposit Comm. Tr. Co. of N.J. 4.70% due 3/3/77	150,000.00

На пропозицію головного директора для Канади сен. Павла Юзика, що її піддержав головний організатор Степан Гавриш, апробовано одноголосно інвестиційні кроки, які зреферувала головний касир Уляна Дячук. У своєму звітуванні головний касир Уляна Дячук подала до відома наступне:

Минулий 1976 рік ми замкнули зі сумою майна у висоті $41,150,402.04, виказуючи його зріст на $1,112,431.46. Всіх прибутків було на суму $6,016,949.00 на $488,374.00 більше, чим попереднього року. Хочу підкреслити, що сума всіх зібраних вкладок дала $3,025,484.57, на $12,892 більше чим рік раніше і була найбільшою в історії організації.

Інвестиції принесли всіх відсотків у висоті $1,919,484.-48, на $407,938.00 більше від попереднього року. Цей зріст завдячуємо, поперше, фактові, що УН Корпорація Дому УНСоюзу заплатила відсотки в сумі $263,017.00 від позички за другу половину 1973 року, як також вищим відсоткам від нових інвестицій в бондах. Всі інвестиції по потрученні видатків дали пересічні відсотки 4.18% (рік раніше 3.77).

Видатки за 1976 дали суму $4,904,517.82, на $123,-490.00 менше чим рік раніше. Зросли кошти адміністрації, платні, забезпечення, а дещо впали виплати вивінувальних грамот і посмертних допомог.

Союзівка:

Прибутки Союзівки дали суму $415,756.17 на $40,856.-38 більше від попереднього року, але в тім самім часі видатки збільшилися на суму $56,553.00 від 1976, та дали суму $475,151.87. Коли не взяти до уваги виплати на перебудови то різниця у видатках між роками: 1975 і 1976 була $32,083.89, що спричинили в першій мірі вищі кошти за харчі, опал, і т.п.

Всіх прибутків у Свободі було на суму $566,512.88. Порівнюючи їх з попереднім роком, на приблизно $61,000 більше. Видатки дали загальну суму $568,778.00 також збільшилися на $61,000.00. Союз виплатив Свободі суму $302,200.00 на $49,000.00 більше чим в 1976 році. Значно зросли видатки друкарні ($14,300.00), поштової висилки ($12,000.00), матеріялів — папір ($28,000.00).

На сьогоднішній день ми ще не вспіли замкнути книжок за березень, тому хочу поділитися з Вами короткою статистикою за лютий. За два місяці ц.р. майно зросло на $260,814.00 та дало суму $41,411,216.08.

Вкладок зібрано по сьогоднішній день у висоті $806,-310.00, що є на $17,000.00 менше чим в цім самим часі 1976 року.

У.Н. Корпорація Дому УНСоюзу:

З кінцем 1976 року ми почали акцію збірки позичок від членів, за які видаємо боргові зобов'язання. Ця акція в перших двох місяцях року була дуже успішна, бо за цей час вплинуло позичок на суму майже $1,000,000.00, а на сьогоднішній день сума новоодержаних позичок в 1977 році дала $1,122,800.00.

Хоча дальше принимаємо ці позички, ми не подавали спеціяльних вісток до преси. Якраз 1-го квітня вислано всім 535-тьом власникам боргових зобов'язань, відсотки на загальну суму понад $67,000.00, а банкам приходиться заплатити тепер $45,857.63 відсотків.

Стан позичок є такий:

У банках:

Комершел Траст Ко.	— $1,700,000.00 на 6½%
Фірст Джерзі Нашенел	— $ 695,000.00 на 7%
Разом у банках	— $2,395,000.00
Позички від членів	— $3,547,700.00 на 8%
Разом	— $5,942,700.00
Позичка від УНСоюзу	— $8,000,000.00 на 8%
Разом всі позички	**— $13,942,700.00**

Впродовж січня і лютого ми сплатили позичку УНС борговими зобов'язаннями на суму $369,787.73.

Приготовляється до видачі чергові дивіденди у висоті понад $497,000.

Закінчено прийняття аплікацій для уділення стипендій. Буде їх біля 200 цього року.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ ВОЛОДИМИРА СОХАНА

У 1976-му році приєднали для УНСоюзу секретарі та організатори 3,071 члена на загальну суму $7,335,500 забезпечення. На це число нових членів склалося 898 членів Деп. Молоді, 1,717 членів Деп. Дорослих та 456 грамот акцидентового забезпечення. У 1975-му році було 3,111 нових членів із сумою $7,537,000 забезпечення. Впродож перших трьох місяців 1977-го року придбав УНСоюз 751 нового члена, але в тому ж часі, а зокрема в січні та в лютому, втратив значне число членів, серед яких чимало було нових членів із 1976-го року.

За 1976-ий рік втратив УНСоюз на чисто 820 активних членів, число яких становило 68,329 з 31-им грудня 1976-го року.

У загальному числі членів втрата за 1976 рік виносила 383 членів і стан всього членства на кінець 1976-го року виносив 87,729. Загальна сума всіх родів забезпечення УНСоюзу виносила на кінець 1976-го року $157,-623,399 і вона виказує зріст за звітовий рік на суму $1,412,074, який завдячуємо більшим сумам забезпечення нових членів. Число членів — передплатників „Свободи" зменшилося у 1976-му році на 161 і було їх на 31-го грудня 1976 року 10,553. У цьому числі не є включені членки і члени Деп. Молоді — передплатники „Свободи".

В Канаді придбав УНСоюз за 1976-ий рік 302 членів на загальну суму $1,017,000 забезпечення. У 1975-му році було в Канаді 319 нових членів із сумою $1,076,500 забезпечення. Число всього членства в Канаді зменшилося за 1976-ий рік на 165 членів, а їх сума забезпечення на $59,934. На 31-го грудня 1976-го року було в Канаді всіх 9,003 членів, забезпечених на загальну суму $18,487,137.

Праця в Рекордовому Відділі проходила дальше під знаком старань покращати обслугу секретарів та організаторів і забезпеченеву службу членам. Це відносилося до оформлювання аплікацій, видачі грамот, переводжування всіх змін у забезпеченні членів та до обширного листування із секретарями, організаторами і членами, як також кандидатами в члени.

Про протокол річного засідання Головного Уряду УНСоюзу, що його опубліковано без скорочень, згідно з рішенням Головного Уряду, наспіли вже голоси членів, які висловлюються за і проти поміщування такого протоколу з усіми подробицями. Беручи до уваги ці голоси членства про доцільність та користі і шкоди для УНСоюзу з такого опублікованого протоколу, Головний Уряд повинен на початку чергового засідання вирішити, як має виглядати пртокол чергового річного засідання для публікації і, на мою думку, Головний Уряд повинен уповноважити головного секретаря скорочувати протоколи для їх публікації, як це передбачує статут УНСоюзу.

Виготовлений вже раніше, бо ще в серпні 1974-го року, новий статут УНСоюзу з усіми змінами затвердженими останньою Конвенцією вже дістав апробату всіх стейтів і провінцій, в яких має дозвіл на працю УНСоюз, і тепер він вже складається в друкарні.

Друки нових грамот забезпечення вже від деякого часу готові, так що випуск у світ цих трьох нових плянів забезпечення залежний тепер від виготовлення відповідного інформаційного та пропаґандивного матеріялу про ці пляни, над якими працює новий службовик Організаційного Відділу. Для приспішення цієї праці добре було б все таки заанґажувати якогось фахівця комерційного забезпечення, як це було раніше постановлено.

Рекордовий Відділ закупив нову машину IBM — сортер 083, потребу якого відчувалось вже від деякого часу. Це повинно покращати та приспішити деякі праці Рекордового Відділу. Залишається Рекордовому Відділові поповнити свій особовий склад, але досі мої старання підшукати і прийняти до праці відповідні особи не дали успіху.

Звіти головних урядовців на річне засідання мали бути переслані нам до Головної Канцелярії, згідно з встановленим реченцем, до 31-го березня ц.р. Досі прислала свій звіт тільки головна радна Текля Мороз, головний касир, головний секретар і головний організатор передали вже виготовлені таблиці своїх звітів до друкарні, а більше звітів від членів Головного Уряду досі ни наспіло. Тому я звернуся знову з проханням до членів Головного Уряду, пригадуючи їм, що вони повинні поспішити із звітами, тому, що ми маємо ще ці звіти видрукувати і розіслати всім членам Головного Уряду перед річним засіданням.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО ОРГАНІЗАТОРА СТЕПАНА ГАВРИША

Як вже звітував головний секретар, у 1976-му році придбано 3,071 нового члена на загальну суму $7,335,500 забезпечення. В організаційній кампанії взяло участь 351 Відділів, а 104 Відділи не приєднали у 1976-му році ніодного члена. Найбільше успішним був грудень із 508 новими членами, забезпеченими на суму $1,317,500. Між Округами найбільше успішними в організаційній кампанії були Округи: Філядельфія (439 нових членів), Ню Йорк (327), Чікаґо (236), Детройт (162) та Піттсбурґ (138). Тільки дві Округи, Бостон і Янґставн виконали свої організаційні квоти на 100%, 11 Округ виконали квоти на 75 до 99½, а 9 Округ на 50 до 74%. В загальному виконано квоту тільки на 65%. Округам виплачено бонуси на загальну суму $1,477.00 за виконання квот на 75 і більше відсотків. Почесні плякети одержали Округи Бостону та Янґставну за виконання квоти на 100%. Філядельфії за найбільше число нових членів, а Ніяґари і Рочестеру за те, що в них всі Відділи приєднали нових членів. Між секретарями Відділів — чоловіками найкращі успіхи в членській кампанії здобули: Роман Татарський (В. 94) — 56 нових членів, Василь Кобіто (В. 121) — 55, Михайло Кігічак (В. 240) — 45, Богдан Зорич (В. 432) — 44 і Тимко Бутрей (В. 164) — 33. Серед жінок здобули найкращі успіхи: головна радна Анна Гарас (В. 47) — 36 нових членів, Квітка Стецюк (В. 25) — 34, та Марія Макар (В. 348) — 32. У звітовому часі засновано два нові Відділи УНСоюзу: в травні заложив новий Відділ при УПАЦеркві ім. Митр. В. Липківського в Рочестері обласний організатор Василь Оріховський, а в жовтні був заснований новий Відділ у Мейн стейті, у Топсан ім. Тараса Шевченка. Перший з них мав на початку 26 нових членів, а другий 34. Чотири успішні організатори нових членів, які здобули 50 і більше членів, стали членами „Клюбу П'ятдесятників", 23 організатори за здобутки по 25 і більше членів — членами „Клюбу Заслужених Союзовців, а 85 організаторів стали членами „Клюбу Будівничих УНСоюзу" за придбання по 10 і більше нових членів. Іван Одежинський та Михайло Семків здобули вже 15-ий раз членство в „Клюбі Заслужених Союзовців".

У звітовому часі були проведені спеціяльні акції виграшу 15 нагород на загальну суму $3,400 між організаторами, які приєднали по одному членові кожного місяця, або 25 впродовж року; вільного побуту вкінці тижня на „Союзівці" або на оселі „Равд Лейку" для студентів, які забезпечилися на суми $5,000 і більше (таких студентів було 60); „різдвяних бонусів" за приєднання в листопаді 10 нових членів, та за приєднання в грудні 10 або 5 нових членів (таких організаторів було 30); та акцію однорічного безплатного забезпечення на суму $3,000 при забезпеченні дітей на суму $6,000 (таких дітей було 26). В цьому році виготовлено і розіслано Відділам нові стінні календарі із Українською Будівлею УНСоюзу.

В Канаді приєднано у 1976-му році 302 нові члени, тоді коли квота Канади виносила 650 членів. Загальна сума забезпечення цих членів, приєднаних у 1976-му році, виносила $1,017,000, в чому було 75 аплікацій акцидентового забезпечення.

В першому кварталі 1977-го року придбано 751 нового члена,, тоді коли в тому самому часі у 1976-му році було тільки 671. Перед веде у цьому році Округа Філядель*ії із 106 новими членами, а другою є Округа Клівленд із 92 новими членами. Також слідна праця обласного організатора в Окрузі Чікаґо, яка має вже 81 нового члена. В цьогорічній кампанії робимо наголос на „акцію десятників", поміщуючи знимки кожного організатора, який осягне десятку нових членів. В перших трьох місяцях відбуто річні Загальні Збори у 24 Округах УНСоюзу, а такі збори ще мають відбутися в Окрузі Сиракюз. Ведеться дальше акція закладання нових Відділів, а на 21-го травня заплановано Конференцію Голів Округ на „Союзівці". Маємо теж запланований центральний секретарсько-організаторський курс, який має відбутися в днях від 20-го до 24-го червня 1977-го року на „Союзівці".

Після короткої дискусії над звідомленням головного організатора Степана Гавриша вирішено на пропозицію головного директора для Канади сен. Павла Юзика, що її піддержав заступник головного предсідника д-р Іван Флис, не признавати почестей та не виплачувати спеціяльних винагород обласним організаторам, які є на платні, ані не проголошувати їхніх успіхів разом із успіхами відділових організаторів.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЗАСТУПНИЦІ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА МАРІЇ ДУШНИК

В грудні 1976-го року я зорганізувала 11 нових членів, чим доповнила число нових членів, здобутих у році до 12. Серед жінок-організаторів передові місця зайняли: Анна Гарас із 36 новими членами, Квітка Стецюк із 34 новими членами, Марія Макар із 32 членами, Гелен Олек із 31 членом та Текля Мороз із 29 членами.

Відвідуючи Округи з нагоди Зборів, почула я різні завваги відносно протоколу річного засідання, більшість

(Закінчення на стор. 4-ій)

Виступ Андрія Григоренка в Чікаґо

У неділю, 27-го березня ц.р. у залі православного собору св. Володимира в Чікаґо ОДУМ був господарем доповіді Андрія Григоренка, одного з найновіших емігрантів із Совєтського Союзу. На протязі багатьох років ми чули про його батька, генерала Петра Григоренка, який відважно заступався за переслідуваних та закликав керівників Кремля дотримуватися Декляраціі Людських Прав. За це він, заслужений генерал Червоної Армії, відсидів у тюрмі й „психушках". З бігом часу і Андрій Петрович став виступати в обороні політв'язнів. За це Андрія Григоренка звільнили з роботи, переслідували і погрожували. Коли погрози не допомогли, то йому дали до вибору: або йди до „психушки" з божевільними, або на вигнання за межі СССР. Звичайно, молодий Григоренко з дружиною вибрали свободу.

При відкритті доповіді, вступне слово прочитав Олексій Коновал, голова філії ОДУМ-у Чікаго. Він пригадав приявним, що ОДУМ створила 26 років тому якраз же молодь — втікачів із Совєтського Союзу, яка зазнала на своїй шкірі сонця сталінської конституції так, як і Григоренко в Брежнєва. Він коротко сказав дещо про Андрія Петровича. Щоб усім, як гостеві, так і приявним, було ясно і зрозуміло, щоб ніхто не був заскочений чи огірчений, Ол. Коновал застерігся, що Григоренко, батько якого є українець, а мати — росіянка, почувається і українцем, і росіянином. Григоренкові пригадано про російські обмани та винищення українського народу, української мови, культури. Тому українці й мають багато причин ставитися до всіх росіян з певним недовір'ям та застереженням. Ол. Коновал також додав, що хоча ми часто стаємо в обороні Мороза, Чорновола, Світличного та багатьох інших, які виступали проти русифікації, нищення української культури, проти нехтування усього українського і за те вони тепер сидять по тюрмах та засланнях, але напевно, якби хтось з них опинився на Заході, багато з наших організацій, як і в цьому випадку, боялися б бути спонзорами їхніх виступів. Щоб боротися за вільну самостійну українську державу, треба знати і рахуватися з поглядами людей, що народилися, виростали і були виховані на батьківщині.

Щирі вступні завваги Андрієві Григоренкові, заімпонували. Після цього гість видно було, вільно почувався, та свобідно говорив українською мовою. На його мову, навіть висловлено здивування, що хоч Андрій Григоренко син генерала Червоної Армії і матері росіянки, родився і виростав у Москві та учився у російських школах, він володіє українською мовою багато краще від дітей родин, в яких і батько, і мати — українці. Тут русифікації нема, але їхні діти по-українському не говорять.

Григоренко, крім того, що в пресі вже було подано, багато нового не сказав. Він не політик, ані правний промовець, тому, для кращого зрозуміння його, може неортодоксальних для нас думок, він коротко перейшов шлях свого життя у совєтських умовинах та вияснив деякі свої погляди. Після доповіді, коло тридцять осіб ставили Григоренкові цілий ряд різних питань. Андрій Петрович підкреслював, що він є аполітичним і його прагненням є добитися людських і національних прав, згідно конституції СССР та міжнародних договорів для всіх народів СССР. Він закликав українців вільного світу виступати в обороні не лише українських політв'язнів, але й інших. На запити він заявив, що те саме підкреслює на виступах між росіянами, жидами та іншими групами, спільними бо силами більше можна осягнути. У Совєтському Союзі, за твердженням Григоренка, дисидентський організований рух, як такий, не існує. Дисидентський рух — це вислів Заходу. Кожна особа, яка думає і читає, бачить, що діла розходяться зі словами. Вони домагаються тих прав, що їм дані конституцією. Вони не домагаються нічого такого, що заборонено їхніми законами. Тому всіх людей, що думають, можна б назвати дисидентами. Оскільки йому відомо, дисиденти познайомилися з поглядами націоналістів на засланні, вже після арештування. Андрій Григоренко думає, що не треба бойкотувати чи демонструвати проти всіх, що приїжджають з України, зокрема не проти тих, що пропаґують світові українську культуру та мистецтво. Він особисто є за тим, щоб Україна була самостійною демократичною державою, а погляди політв'язнів, що є на засланні, є відомі з їхніх листів та заяв. Допомагати українцям, що є на засланні чи їхнім родинам, на його погляд, їм не пошкодить. Гірше як тепер, їм уже не буде.

На цій доповіді забирав слово також Роман Купчинський, секретар „Комітету Оборони Радянських Політв'язнів". Між почесними членами цього Комітету є Митрополит Мстислав, голова Української Православної Церкви. Купчинський, який приїхав з Григоренком до Чікаґо, закликав приявних до активності в обороні переслідуваних, листами до державних представників — сенаторів, конгресменів і президента та до інформаційних центрів преси й телебачення. Він особливо закликав, щоб українські церкви взяли на себе спонзорство окремих політв'язнів. морально та матеріяльно підтримуючи політв'язня та його родину. Купчинський подав до відома, що одна синагога в Ню Йорку стала таким спонзором Валентина Мороза і його родини.

Григоренки обоє є право славні. Їм були відомі різні практиковані віровизнання. В Чікаго вони несподівано довідалися і про „відновлену" Рунвіру, яку їм пропонували чікаґські рунвісти.

Андрій і його дружина Марія є молоді люди, може трохи й консервативні, люблять кіно, театр, клясичну музику та „захалявні" пісні сучасних шансоньє СССР. Вони люблять старовинність — музеї та мистецтво. Між іншим, відвідуючи чікаґський інститут мистецтва, вони були заскочені — дивовижа — перед ними стояв великанський портрет (півтори до двох поверхів висоти) не Вашінґтона, не Картера — уявіть собі — портрет Мао...

День перед цією доповіддю, Андрій Григоренко був головним промовцем на бенкеті „Товариства Сприяння Східньо - Европейських Народів". Там він не мав надто великого успіху, бо говорив, по-англійському, коротку промову, в якій залишив багато питань і недокінчених думок.

Григоренка найближчі пляни — це якнайскорше опанувати англійську мову і, по можливості, як фінанси дозволять, закінчити факультет політичних наук. Хто знає, може хтось міг би стати і його спонзором та допомогти йому закінчити науку в ділянці, якій він могтиме бути ще більше корисним у вільному світі.

Популярні українські місцеві радіопрограми прихильно поставилися до приїзду та доповіді Григоренка в Чікаґо.

Прихід з цієї доповіді, де було коло 300 осіб, філія ОДУМ-у переслала „Комітетові Оборони Радянських Політв'язнів".

Ол. Пошиваник

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

яких була проти публікації таких детальних протоколів. Звертали мені теж увагу на те, що деякі Відділи ніколи не присилають своїх представників на Збори Округ, що деякі організатори мають опісля багато суспенз серед приєднаних ними членів, та висловлювались за тим, щоб УНСоюз ввів термінові грамоти на більше років, як теперішні на 5 і на 10 років. Про Збори Округ Ню Йорку, Вунсакет, Ню Гейвену і Боффало написала я вістки для „Свободи" та „Українського Тижневика".

Мене обрано першою заступницею президента Братського Конґресу Стейту Ню Йорк, на річному З'їзді якого була дуже цікава доповідь Марка Генсена, як заохочувати себе самого до більшої активности. Крайовий Братський Конгрес порушив тепер дуже важливу в нашому житті справу, а саме потребу збереження тісних зв'язків в родинах. На цю тему варто дістати матеріяли від Крайового Конгресу, щоб їх опублікувати.

Я брала участь в програмі Дня Української Незалежности у Гемпстеді, де відрецитувала теж про виступ ансамблю „Промінь". Я також взяла участь у пресовій конференції Хору „Думка" в Ню Йорку.

Після обговорення пропозиції заступниці головного предсідника Марії Душник про пляни і можливості організування жінок в члени УНСоюзу вирішено започаткувати певні заходи в цій справі.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО ДИРЕКТОРА ДЛЯ КАНАДИ СЕН. ПАВЛА ЮЗИКА

Членство в Канаді та організаційна праця є в застою, бо досі не було поладнаної справи Канадської Канцелярії і не мала Канада обласного організатора. Тепер є вигляди на покращання із пороблениими кроками для відкриття в Торонті Канадської Канцелярії. Треба ще тільки постаратися підшукати одного, а пізнійше і більше обласних організаторів. У звітовому часі я брав участь в Зборах Округ Ніяґари, Торонта і Монтреалю. В Торонті пройшли Збори спокійно і вибрано там нового голову Округи Богдана Зорича. На Зборах у Монтреалі не було представників всіх Відділів, але праця там іде добре і ця Округа робить найкращі поступи. Саме тепер вже приготовляється договір про винайм приміщення на Канадську Канцелярію. Відкриття Канадської Канцелярії пожвавить працю УНСоюзу у Канаді та допоможе нам у цьому році збільшити членство.

У Давфині цього року будемо відзначати 80-річчя першої української католицької церкви в Канаді та відвідин там о. Дмитрова. Митрополит Максим Германюк погодився відправити там Архиєрейську Службу Божу з цієї нагоди, а скульптор Лев Молодожанин вже почав працю над проєктом погруддя о. Дмитрова для пам'ятника, який має бути там встановлений. Добре було б видати з цієї нагоди кольорову брошурку в українській та англійській мовах.

На пропозицію головного директора для Канади сен. Павла Юзика, що її піддержав головний предсідник Йосип Лисогір, вірішено, щоб підготовкою цієї брошурки зайнявся д-р Михайло Марунчак, до якого з такою пропозицією звернеться сен. Павло Юзик.

На пропозицію головного предсідника Йосипа Лисогора, що її піддержав головний директор для Канади сен. Павло Юзик, вирішено призначити представниками УНСоюзу на Фестиваль у Давфині головного директора для Канади сен. Павла Юзика і голову Головної Контрольної Комісії мґра Івана Геврика.

В дискусії над звідомленням головного директора для Канади сен. Павла Юзика обговорено справу поїздок Богдана Зорича, представника УНСоюзу до властей Канади, по окремих Округах та Відділах для зрушення з місця організаційної праці. Головний директор для Канади сен. Павло Юзик висловився за тим, щоб Канадська Канцелярія і Богдан Зорич мали загальний нагляд над організаційною працею УНСоюзу в Канаді, та щоб негайно після влаштування Канадської Канцелярії подати вістку про це до „Свободи" із знимкою з Канадської Канцелярії.

Головний предсідник Йосип Лисогір подав до відома, що Богдан Зорич вже почав виконувати обов'язки представника УНСоюзу до властей Канади, і запропонував, щоб затвердити номінацію Богдана Зорича на цей пост, починаючи від 1-го травня 1977-го року. Цю пропозицію піддержали головний касир Уляна Дячук і головний директор для Канади сен. Павло Юзик, після чого її затверджено одноголосно.

На пропозицію головного директора для Канади сен. Павла Юзика, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, вирішено вислати листа-заяву до забезпеченевих властей провінції Квібеку, що УНСоюз готовий впровадити у своїх грамотах, аплікаціях та інших забезпеченевих матеріялах французьку мову, коли одержить такі директиви. Це рішення прийнято більшістю голосів.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЗАСТУПНИКА ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА Д-РА ІВАНА О. ФЛИСА

Перед моїм звітом хочу ще додати до звіту головного директора для Канади сен. Павла Юзика, що після відкриття Канадської Канцелярії та признання для Канади відповідних сум у бюджеті треба Канаді посилити активність вже тепер, бо до Конвенції вже недалеко і на Конвенції вже не буде жадного виправдання, коли б тепер не прийшли на чергу успіхи в союзовій праці в Канаді.

У звітовому часі я був на Зборах Округи Ню Йорку і вручив її Управі чека бонусу за виконання квоти на 75%. Також я репрезентував УНСоюз на Братському Конґресі Стейту Ню Йорк і мені теж дуже сподобався виступ Марка Генсена. Тому було б добре запросити його на доповідь для зібраних на спільних Зборах Округ УНСоюзу Ню Йорку та Ню Джерзі. Організаційний Відділ просив мене теж взяти участь в Зборах Округ Бостону та Рочестеру. Був я теж недавно на засіданні Окружної Управи в Ню Йорку, де ми заплянували працю на 1977-ий рік та бенкет для вшанування піонерів.

На Зборах Округ було чимало завваг відносно опублікованого протоколу річного засідання Голнвного Уряду УНСоюзу. Переважали критичні голоси, які висловлювалися проти поміщування таких критичних завваг про УНСоюз і „прання брудів", тому що це шкідливе для УНСоюзу. Були на Зборах запити про нові кляси забезпечення та інформаційні матеріяли про них, як також пропозиції зменшити число делегатів на Конвенції, чи навіть зовсім не відбувати Конвенцій, тому що вони надто коштовні. Обидві Округи, Бостону і Рочестеру одержали від УНСоюзу почесні плякети за успіхи в членській кампанії.

В доповненні до інформацій заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса відчитав головний секретар Володимир Сохан листи із оцінкою опублікованого протоколу, три з прихильною оцінкою про багато інформацій у протоколі, та один із критичною оцінкою, що це шкідливо для УНСоюзу публікувати такі протоколи. Головний секретар Володимир Сохан висловився за публікацією скорочених протоколів і просив членів Головного Екзекутивного Комітету піддержати його пропозицію на черговому річному засіданні.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ЙОСИПА ЛИСОГОРА

У фінансовій ділянці 1976-ий рік був багато кращим від попереднього року. В 1976-му році зібрано більшу суму вкладок, одержано більший прибуток з інвестицій, а видатки в ньому не були вищими, як у попередньому. В ділянці організаційній не мали ми сподіваних успіхів, на що склалося ряд різних причин. Рекордовий Відділ працював дальше вправно і виконував всі праці над аплікаціями, грамотами і розметами на час, як і в попередніх роках. Відчуває Рекордовий Відділ брак персоналу, тому його керівник шукає відповідного його поповнення. З трьох нових плянів забезпечення прийдеться нам здержати на деякий час випуск одного, а над підготовкою до випуску двох других ще попрацювати. „Свобода" вже вся перенеслася до нового будинку. В деяких ділянках праці персонал „Свободи" вже працює вправно, а в деяких все ще бракує йому досвіду та ефективности, що напевно прийде з часом. Трапляються в нас в деяких випадках спізнення в доручуванні матеріялів з редакції до друкарні, що спричинює збільшення наших видатків на „Свободу". Ми мали також велике спізнення з випуском дитячого журналу „Веселки", але це спізнення ми вже надігнали і тепер працюємо вже над біжучим числом „Веселки". Матеріяли до нашого Альманаху вже передані до друкарні, але із спізненням, так що і цього року наш Альманах вийде із спізненням, як це було попереднього року.

„Союзівка" підготовляється до нового сезону. Дитячі табори будуть тривати в цьому році тільки по два тижні, а між ними відбудеться двотижневий курс українських танців, який буде вести п. Марунчак. Дорадниками-фахівцями будуть ще Володимир Бакад і Валентина Переяславець. У підготові до нового сезону побудовано ще одну лазничку на третьому поверсі головного будинку і вставлено там в кімнатах охолоджування. Дім Сеньйорів викликав велике зацікавлення серед старшого членства УНСоюзу, тому ми і робимо дальші старання, щоб цей наш плян здійснити. Ми робимо дольші старання через стейтового сенатора Мейсона, приятеля адміністратора „Союзівки" Володимира Кваса, як також через конгресмена Сан Жермейн, який є українського походження та через о. монс. Джіно Барроні у Вашінгтоні, щоб дістати потрібний для побудови такого дому придід федеральних фондів. Докладнійше про ці справи буду звітувати на З'їзді Сеньйорів, який відбудеться у першому тижні червня на „Союзівці". В Українській Будівлі вже винаймлено всі приміщення на бюра, так що остало ще тільки одно приміщення на першому поверсі для ресторану. Фірма Віден має підписаний з нами контракт до 1980 року і ми вже говоримо з нею про контракт на чергових 5 років, але ця фірма хотіла б мати сильнійше охолоджування на своїх найвищих поверхах, тому нам прийдеться видати гроші на таке поліпшення. На місце Освітньої Ради міста Джерзі Сити після вигаснення контракту, або і скоріше, заходить можливість дістати нового льокатора із більшою ціною чиншу. Тому що ми минулої зими пережили кризу опалу, треба буде теж завести в нас на такі випадки кризи опалювання сливою на місце ґазу, що буде зв'язане із певними видатками на перебудову нашої огрівальної системи. Адміністрування житловим будинком Полус Гук Таверс, якого спонзором на 60% реальности є УНСоюз, проходить успішно. Тепер місто запропонувало нам таке спонзорство на будинок при 133 Гренд Стріт, на який стейт дасть фонди, щоб його відповідно перебудувати й оформить цей видаток, як гіпотечну позичку на 20 років сплати. В цьому будинку будуть теж помешкання із субсидіями на чинші для незаможних, тому треба і там дати можність нашим українцям замешкати та користати з допомог.

Головний предсідник Йосип Лисогір поінформував про пропозицію Гарварду, щоб УНСоюз піддержав фінансово видання збірника статтей з історії Української Революції, та що на цю ціль Гарвард просить пожертви в сумі $10,000, або пропонує УНСоюзові закупити за таку суму 834 книжки з цілого накладу 1,500 примірників. Головний редактор Антін Драган, який прочитав ці матеріяли — статті різних українських професорів, висловився прихильно до цієї справи, оцінюючи таке видання вартісним та корисним для української справи. На пропозицію заступниці головного предсідника Марії Душник, що її піддержав заступник головного предсідника д-р Іван Флис, вирішено закупити за 10,000 дол. відповідне число книжок цього видання із 20% опусту, стараючись рівночасно, щоб у наголовку та тексті цієї книжки була вживана назва України без родівника. Головний предсідник Йосип Лисогір зобов'язався теж пороботи старання, щоб на цьому виданні був поміщений напис, що воно було видане з допомогою УНСоюзу.

На пропозицію головного предсідника Йосипа Лисогора, що її піддержали головний касир Уляна Дячук і і головний організатор Степан Гавриш, вирішено одноголосно продати старий будинок УНСоюзу при 83 Гренд Стріт та два сусідні будинки за ціну $210,000. На пропозицію головного касира Уляни Дячук вирішено поробити старання, щоб зберегти з цього старого будинку напис та відзнаку УНСоюзу, коли це буде можливе зробити без поламання їх.

Головний предсідник Йосип Лисогір поінформував про плян заанґажувати до акції оборони людських прав і старань про звільнення українських дисидентів д-ра Мирона Куропася, проф. Тараса Шмаґалу й Євгена Іванціва, які мали б робити натиск на урядові круги у Вашингтоні та на сенаторів і конґресменів. Він відчитав письмову пропозицію такої акції, як допомоги в такій самій праці існуючих вже організацій, та повідомив, що згадані особи не брали б за це платні, тільки звороти коштів таких акцій. Сума фондів призначених на такі акції на три місяці не повинна б перевищити $15,000. Головний касир Уляна Дячук доповнила інформації головного предсідника Йосипа Лисогора, що цю акцію пропонував УНСоюз Українському Конгресовому Комітетові, на що УККА відповів, що він згідний, щоб таку акцію повів сам УНСоюз, тому що йдеться тут про таку короткотривалу негайну акцію. Головний предсідник Йосип Лисогір додав, що президент УККА д-р Лев Добрянський дуже зайнятий тепер, та що він також згідний на таку акцію УНСоюзу, щоб витягнути українських дисидентів із Совєтського Союзу. Головний секретар Володимир Сохан звернув увагу, що ця акція повинна б проходити під кличем оборони людських прав всіх українців, та щоб не було ціллю цієї акції тільки вирвати дисидентів і цим обезголовити цілий рух в Україні. Головний предсідник Йосип Лисогір запевнив, що у програмі цієї акції виразно говориться про оборону людських прав в Україні та відчитав це місце з пропонованої програми. На пропозицію головного директора для Канади сен. Павла Юзика, що її піддержала головний касир Уляна Дячук, вирішено одноголосно апробувати заплановану акцію в обороні прав людини та дисидентів в Україні.

Головний предсідник Йосип Лисогір поінформував, що саме д-ра Мирона Куропася заанґажував на дорадника сенатор Дол, який є членом Дорадчої Комісії для Справ Гелсінкського Договору. Головний редактор Антін Драган додав, що він саме отримав офіційного листа від сен. Дола із повідомленням про номінування д-ра Мирона Куропася на дорадника та зі знимкою цілої групи дорадників зі сен. Долом.

Головний предсідник Йосип Лисогір повідомив, що Фундація д-ра Івана Смука запропонувала УНСоюзові стати її членом та вплатити вкладку в сумі $500.00. Пропозицію головного предсідника Йосипа Лисогора заплатити цю вкладку піддержала головний касир Уляна Дячук, після чого прийнято її одноголосно.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА АНТОНА ДРАГАНА

Головною проблемою у світовій політиці стала справа людських прав завдяки принциповому становищу до цієї справи президента ЗСА Джіммі Картера. Людські права є також головною проблемою на Україні, де люди щораз частійше здобувають свободу від страху, у висліді чого посилюється рух спротиву та оборони людських прав. У зв'язку з цим також заслуговує на увагу справа „Еврокомунізму", який став найбільше небезпечним для Совєтського Союзу, бо ми знаємо з досвіду, що більшовики нищили всюди першими місцевих комуністів. У змагу за людські права треба нам використовувати цей „Еврокомунізм", хоч принципово ми проти цих комуністичних партій у Західній Европі. В наших акціях найкращим аргументом для справи оборони людських прав і найсильнійшим прикладом переслідування невинного є справа Юрка Шухевича. Головними справами для української спільноти є також справи помісности нашої Української Помісної Католицької Церкви та справа наших Рідних Шкіл, нашого рідного шкільництва, яке треба піддержати, щоб так скріпити наші людські та морально-ідейні ресурси, як головні бази для нашого росту.

На пропозицію головного редактора Антона Драгана вирішено одноголосно видрукувати 3,000 примірників англійською мовою декларації та меморандуму Української Громадської Групи Сприяння Виконанню Гельсінських Умов у Києві для розподілу їх членам американських професійних спілок на їхньому недалекому з'їзді.

Після короткої дискусії вирішено на пропозицію головного предсідника Йосипа Лисогора, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, приступити до складання і друку Альманаху на цей 1977-ий рік, щоб він вийшов у червні цього року. Головний редактор Антін Драган заявив, що буде старатися про виконання всіх праць над Альманахом повним темпом, щоб таким чином можна було випустити у світ Альманах якнайскоріше.

4. ПЛЯН РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ

Засідання Стипендійної Комісії

Вирішено одноголосно, щоб засідання Стипендійної Комісії УНСоюзу скликати на 3:00 годину по полудні в неділю, 22-го травня 1977 року на „Союзівці".

Бенкет для учасників річного засідання

Вирішено одноголосно, що бенкет для учасників річного засідання Головного Уряду та запрошених колишніх головних урядовців і їх дружин, чи мужів, відбувся в четвер, 26-го травня 1977 року на „Союзівці". Початок „коктейлу" о годині 6-ій, а самої бенкетової вечері о годині 7-ій вечором.

5. РІЗНЕ

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша вирішено, щоб у програму Конференції Голів Округ включити звітування кожного голови про його Округу і плянування імпрез для відзначення в наступному році 85-ліття „Свободи".

Головний секретар Володимир Сохан відчитав листа від почесного члена Головного Уряду УНСоюзу д-ра Ярослава Падоха у справі публікації збірника його статтей про УНСоюз. На пропозицію головного предсідника Йосипа Лисогора, що її піддержала головний касир Уляна Дячук, вирішено передати цю справу головному організаторові Степанові Гавришеві, щоб він запізнався із цими статтями і тоді подав Головному Екзекутиному Комітетові на черговому засіданні оцінку — рекомендацію щодо можливости та корисности видання цього збірника.

Головний секретар Володимир Сохан відчитав листа від члена 422-го Відділу УНСоюзу Сергія Ковальчука з проханням допомогти йому фінансово і морально в його обороні проти неправдивих оскаржень у „поповнених вбивствах і знущаннях над жидами". Після докладного обговорення цієї справи вирішено на пропозицію головного предсідника Йосипа Лисогора, що її піддержав заступник головного предсідника д-р Іван Флис, щоб передати цю справу заступникові головного предсідника д-рові Іванові Флисові, як членові недавно створеної групи українських адвокатів для оборони неправно оскаржуваних українців у воєнних злочинах.

Головний організатор Степан Гавриш запропонував, щоб змінити попереднє рішення відносно безплатного побуту впродож цілого тижня студентів, які приєднають у 1977-му році дванадцять членів, на таку ж нагороду повного безплатного тижня за приєднання впродож року десяти нових членів на суми не менші, як по $1,000 забезпечення. Його пропозицію піддержав головний секретар Володимир Сохан, після чого одобрено цю зміну одноголосно.

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша, що її піддержала головний касир Уляна Дячук, вирішено одноголосно відзначати почесними плякетами ті Округи, в яких у 1977-му році всі Відділи приєднають при-найменше по одному членові.

6. ЗАКРИТТЯ ЗАСІДАННЯ

Головний предсідник Йосип Лисогір ствердив, що на цьому вичерпано затверджений порядок нарад і закрив засідання Головного Екзекутивного Комітету о годині 5:45 по полудні.

Володимир Сохан
головний секретар

З театральної залі

Про драматичні поеми, що були на часі

Десять драматичних поем, що їх написала Леся Українка в роках 1901-1913, можна поділити на дві групи. До першої належать ті драматичні поеми, що своєю символікою й алюзіями впливають на патріотичне почуття — до другої, що збуджують контемплятивні почуття.

До цієї ж другої групи належать, серед інших і п'єси „Адвокат Мартіян" й „Одержима", що їх 3-го квітня ц.р. поставлено у Філядельфії, в театральній залі парафії св. Покрова силами Театр. Студії Молоді у Філядельфії під мистецьким керівництвом Володимира Шашаровського. Після невдалого сценічного дебюту Лесі Українки з „Блакитною Трояндою", що її 1899 р. поставив у Києві Кропивницький, не згадуючи повторних спроб (1907 і 1909 з аматорами), з перспективи минулого може дивувати нас, чому не знайшлися режисери, щоби взяли „на варстат" одну, дві Лесині драматичні поеми, а до 1909р. було вже їх, Слава Богу, сім — „Одержима" (1901), „Вавилонський полон" (1903), „На руїнах" (1904), „У катакомбах" (1906), „Кассандра" й „У пущі" (1907), „На полі крови" (1909).

„Одержима" вперше побачила світло рампи тридцять літ після Лесиної смерти. Ставив її реж. В. Шашаровський на сцені Літ.-Мист. Клюбу у Львові.

В останніх роках своєї творчости Леся Українка написала ще „Бояриню" (1910), „Адвокáта Мартіяна" (1911) й „Оргію" (1912-13). Разом десять драматичних поем. У цих останніх часах своєї творчости поетка не знаходила спільної мови зі старшим поколінням українського суспільства. Тому й міцніли у неї ті ноти самотности, віддалення від оцього суспільства, естетично не розвиненого, культурно не піднесеного. (Історія повторяється. Прим. Я. К.) І такої ж віддалености зазнала Леся Українка від тієї галузі мистецтва, що завжди найвпливовіше діяло на суспільство — від театру.

x x x

У драматичній поемі „Адвокат Мартіян" згл. у її фрагментах брали участь: Адвокат Мартіян — В.Шашаровський; Аврелія — Наталка Ковалишин; Валент — Роман Кнігницький; Констанцій — Андрій Бойко; Брат Ізоґен - Мих. Кострицький. У цій поемі видвигнено проблему дітей і батьків, коли Мартіян, як леґітиміст грає подвійну ролю. У цьому випадку — інший перед владою, інший супроти дітей. Сценічна інтрига ще посилюється тим, що адвокат Мартіян є подвійно осамітнений і, як розведений і, як такий, що діти, хоча живуть з батьком, та все таки не переривають тісного контакту з матір'ю.

Трагедію адвоката Мартіяна передав до подробиць реж. В. Шашаровський. У всіх сценах він переконував своєю грою (інколи витискав сльози) добірну, хоч не дуже-то численну авдиторію. Найсильніші сцени: Мартіян — Аврелія і Мартіян — Валент; особливо передавались глядачеві його психічні переживання, виявлені не тільки добором інтонації, але в жестах, рухах, а над усе грою обличчя.

Аврелія у виконанні Наталки Ковалишин одна із здібніших адепток театрального мистецтва засвоїла багато із сценічної техніки — вміє співдіяти з партнерами і правильно інтерпретувати текст: подає його майже на професійному рівні. Імпонує своєю сценічною появою. На настрої залежно від сценічної ситуації вміє звернути належну увагу.

Валент, це непересічний сценічний талант. Вродливий, поставний, його голос м'який податливий; він схильний передати всі нюанси ролі, а — знаємо — текст у Лесиних драматичних поемах є найважливіший, бо мусить компенсувати деякі недостачі спектакулярного порядку.

Між іншим Леся Українка писала свої драматичні поеми не з думкою сценічного втілення, а на зразок німецької „Лєзедрамма". То ж зважаючи на те, мусимо з респектом відноситись до всіх тих осіб, що ставлять ці драматичні поеми на сцені в той час, коли вони були розраховані лише на читача.

Сл. п. Блавацький чи не був першим, що захопився Лесиними драматичними поемами, хоча поставив тільки одну — „На полі крови". Роля Юди — його найкраща роля. Він ще ставив „Йоганна, жінка Хусова", та це не драматична поема, а сценічний етюд. Сьогодні в нашому театральномі світі вважається В. Шашаровського найбільш опитним режисером Лесиних драматичних поем.

Ролю Констанція грав Андрій Бойко. Створив тип адвокацького писаря, що не лише знає, що йому слід робити, але він здатний відгадати кожну думку свого працедавця. Він теж добре обізнаний із усіми особистими справами цього ж працедавця. Бойко належить до найбільш заавансованих „студійців" під усіми поглядами. Та все таки створюється враження, що він найбільш працює над словом, чого не можна було не помітити.

Брат Ізоґен — Михайло Кострицький оволодів задовільно сценічну техніку (жест, рух, співдія), не зле було б йому ще інтенсивно попрацювати над дикцією (с, з, ж, ш, щ).

Ще більш на часі була „Одержима", може з уваги на останні дні Великого Посту. У Святому Письмі є речі, що їх важко зглибити, а ще важче про них писати. Оцієї несправности пера на такі теми неоднократно відчувають письменники й поети. То ж треба подивляти Лесю Українку, що вона взялась за написання „Одержимої" і не завагалась зобразити в ній постать Месії.

І сьогодні є письменники, що беруться за теологічні теми, але як часто в атмосфері апотеозування наукових осягів, тратять дистанцію супроти Бога. У Лесі Українки є одна знаменна ціха, що вміє відрізняти світанки від вечірніх сумерків. Вона любить землю, не зраджуючи неба. „Одержима", Лесі Українки — це неповторний сценічний текст. Видно у ньому глибинне переосмислення теми. Все оповите творчим й оригінальним підходом. Леся Українка втілює цю тему в образ дівчини Міріям „одержимої" духом, що відчуває велику й трагічну любов до Месії, захопившись до безтями його проповідями і чудами.

Ролю Одержимої реж. В. Шашаровський доручив Роксоляні Чорпіті. З усіх Лесиних жіночих постатей Одержима чи не найтрудніша роля. Молоденька із сценічним чаром Роксоляна Чорпіта доглибинно простудіювала цю ролю, стовідсотково вивчивши її напам'ять. (У Студії немає суфлера). Вірно передати божевілля на сцені — це неабиякий осяг. У неї ні на мить не загрожував перехід межі, що в театрі часто трапляється. Вона робила враження одержимої тільки тут і там і саме тоді збіджувала до себе співчуття. Кульмінаційною точкою її ролі, це її 64—рядковий монолог. І коли акторка вміє у цього метражу монолозі держати публіку в напрузі, це вже високомистецький успіх. Володіючи зразковою дикцією вона не тільки зуміла донести вагомий текст до глядача, але вона ним впровадила його в стан задивовання. Сценічний рух і жести докладно обмірковані. Нічого забагато, нічого замало. Вона вміє майстерно передавати душевні стани за допомогою гри обличчям. Останні слова монологу зворушили всіх до краю:

…Де ж ще більше горе
як не могти віддать за
друга душу?…

Діялоги з Месією проведені достойно. Своєю поведінкою супроти Месії вміла всуґерувати глядачеві, що вона говорить із Богочоловіком.

Месія у виконанні Андрія Максимовича, це була на вигляд неземська постать. Він теж усвідомив собі, що для перевтілення йому допоможе автосуґестія. Він теж так і зробив. Обмежені рухи, спокійний і добродушний погляд, голосовий тон ласкавої надлюдської істоти допомогли йому подолати нелегку ролю. Усім виконавцям належить признання, а особливе мистецькому керівникові й учителеві Театральної Студії Молоді — реж. Володимирові Шашаровському.

Яр. Климовський

ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

виступали також представники міста — заступник голови Міської Ради Томас Квайт, член Міської Ради Меріям Фрідлендер, конгресмен Едвард Кач, як також заст. губернатора стейту Ню Йорк Меріен Крупсак, які виступали в п'ятницю, суботу і неділю. Також чисельно були заступлені поодинокі національні групи, зокрема, болгари, поляки, словаки, чехи та інші.

Мистецьку частину розпочав відспіванням американськоого і українського національних гимнів хор Осередку СУМА ім. ген. хор. Т. Чупринки ,, Жайворонки", який опісля відспівав ще під керівництвом проф. Лева Стругацького декілька відомих і популярних пісень. Успішно виступив також того вечора ансамбль Осередку СУМА ,,Верховинці" під керівництвом О. Гензи та ,,Молоді Верховинці" під опікою пані Дарії Ґензи, викликаючи бурю оплесків і признання присутніх.

Субота — день молоді

Здається ще на жадній імпрезі чи фестивалю, крім українського фестивалю в Ґарден Стейт Центрі в Ню Джерзі, не було так багато молоді, як на українському празнику св. Юра. Виглядало, що це не парафіяльний празник, а день молоді, до якої належало того дня все: мистецька частина, у якій виступали діти Світлички 83-го Відділу СУА, під проводом Евг. Вацик, молодша група Пластової Станиці під керівництвом Дарії Ґензи, ,,Юні Верховинці" і студенти школи св. Юра під цим же керівництвом, хор ,,Молода Думка" під диригентурою С. Комірного, Студія Українського Народного Балету Уляни Кунинської-Шмериковської, ансамбль Академії св. Юра під диригентурою Богданни Волянської. Молодь творила 80 відсотків всієї публіки і це дуже відрадне явище, яке вказує на зворот молоді до українства і на її прив'язання до своєї Церкви.

18. DAILY NEWS, SUNDAY, MAY 1, 1977

Good Taste

News photo by Jim Hughes

Pretty little Yaryna Ferencevych, 4, licks fingers for final good taste of some ice cream while waiting to perform during yesterday's Ukrainian Festival on E. Seventh St. Yaryna wowed them with native dance and costume to match.

Festival With Ukrainian Flavor

East Seventh Street between Second and Third Avenues will be blocked to traffic all weekend for festival of singing, dancing and exotic foods. Nicky Kazymirczuk, below left, and Bobby Bordagolla did an impromptu dance.

,,Місто і світ" — можна б сказати — довідались про Український Фестиваль св. Юра в Ню Йорку з повідомл... усіх засобах інформації: телебаченні, радіо і пресі. — репродукції фотознімок та вияснень до них у щоденниках ,,Сандей Ню з" і ,,Ню Йорк Таймс".

,,Громада — великий чоловік"

Слухаючи недільної проповіді о. д-ра В. Ґавліча, який говорив, що спільними зусиллями ми дійсно можемо робити великі речі, пригадалась українська приказка, що ,,громада великий чоловік". Кожний з подивом спостерігав важку, але вдовольняючу працю кількох десятків помічників — і тих, що варили, і тих, що продавали, пань з Союзу Українок Америки, Об'єднання Жінок ОЧСУ, Пласту, СУМА, Сестер і Отців Парафії, відданих парафіян, які спільними зусиллями бажали якнайбільше спричинитися до будови нового храму і бути співучасниками, тобто реальними творцями того Божого храму.

Стара парафіяльна церква була в неділю виповнена по береги на усіх Службах Божих, а після Богослужб місцевий і позамісцевий народ виповняв по береги клаптик гей би української землі, 7-му вулицю (краще б її перезвати на вулицю Св. Юра), щоб взяти участь у великій мистецькій програмі, у якій того дня виступали: хор Академії св. Юра під керівництвом Б. Волянської, Школа Кобзарського Мистецтва під диригентурою о. мітр. С. Кіндзєравого-Пастухова, юначки Пластової Станиці з гагілками під проводом О. Дмитрик, учні школи св. Юра з гагілками і ,,Юні Верховинці" під керівництвом Д. Ґензи. Програмою в усіх трьох днях керували на зміну пані Марія Душник, п-нна Єлисавета Чарторийська і Уліта Ольшанівська.

Слава про український Фестиваль рознеслася по цілій Америці. Про неї заговорили — телевізія, радіо, великі місцеві щоденники ,,Ню Йорк Таймс" і ,,Дейлі Нюз", які прихильно оцінили працю великої української громади, вказали на привязаність українців до своєї Церкви, на високу культуру українського народу, на плекання тієї культури українською спільнотою на поселеннях і передавання її підростаючому українському поколінню.

Згідно з інформаціями Комітету Будови нової церкви св. Юра, досі зібрано на будову 2,340,000 дол. Будівельній компанії треба заплатити 2,435,000 дол.; вже заплачено готівкою 1,200,-000 долярів; до заплати ще залишилось 1,235,000; зібрано досі 841,000,а потрібно зібрати ще, якщо громада дійсно хоче побудувати церкву за готівку, 390,000 дол. Бажаючі допомогти будові церкви можуть пересилати свої пожертви на адресу парафії:

St. George's Ukrainian Catholic Church
33 E. 7th St.,
New York, N. Y., 10003.
Tel.: (212) OR 4-16-15.

УККА Н... рку-Ірвінгтону...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

8,006 долярів Народного Фонду і 659,000 дол. датків для СКВУ від 506 осіб. Наступними звітодавцями були: Богдан Дацківський, Іван Калинович і пані Лідія Гладка. Наприкінці звітував голова інж. Михайло Чайківський. Він коротко проаналізував річну працю Відділу. Голова заторкнув відбутий останній Конгрес УККА і також з'ясував становище уступаючої Управи відділу до Координаційної Ради Відділів УККА стейту Ню Джерзі. М. Чайківський висловив свій жаль, що Стейтова Координаційна Рада Відділів УККА відкликала цьогорічний Український Фестиваль в Ґарден Стейт Артс Центер. Це відкликання — шкода для української культури і визвольної справи. На думку голови, різницю одної тисячі долярів пропонованого бюджету Українського Фестивалю можна було легко зліквідувати.

Цьогорічні святкування Січневих Роковин відбувалися у восьмох місцевостях. Там були підписані проклямації ,,Дня Української Незалежности" і синьо-жовті прапори повівали біля міських управ.

За Контрольну Комісію звітував її голова д-р Ілля Карапінка.

Після звітувань відбулася дискусія над звітами, в якій приймали участь: проф. Михайло Цяпка, пані Ефрозина Мартинець, Маріян Кормило, Іван Калинович та інші.

На пропозицію голови Номінаційної Комісії мгра А. Гординського обрано нові керівні органи Відділу в такому складі: На голову відділу УККА одноголосно переобрано інж. Михайла Чайківського. Почесними членами Відділу обрано о. Івана Наконечного і о. Івана Сироту. Першим заступником став інж. Василь Василів, другим заступником — Андрій Кейбіда, а третім заступником — адв. Теодор Романків. Секретарем переобрано Михайла Дзімана а скарбником мгра Костя Гречака. Члени Управи: В. Багрій, пані Таїса Бравн, проф. Р. Венке, пані Лідія Гладка, О. Голинський, п-на Марійка Голіната, Б. Дацківський, Ю. Дребич, проф. І. Зєлик, І. Калинович, п-на Христина Коленська, М. Кормило, В. Мартинець, І. Ольшанівський, адв. Р. Пітьо, проф. Квітка Семанишин, п-на Ліда Семанишин і В. Химера.

На пропозицію Нестора Басняка Загальні Збори одноголосно надали Почесне Головство мгр-ві Ярославові Ракові за його десятирічну працю на пості голови відділу УККА.

Контрольну Комісію очолив д-р Ілля Карапінка, а членами обрано: проф. М. Цяпку, Н. Басняка, А. Андріюка і П. Буняка.

До Громадського Суду обрано: мгра Дору Рак, мгра А. Гординського, інж. Д. Кордубу і мгра В. Манька.

Інженер Михайло Чайківський подякував від усіх обраних за довір'я. Він подав короткий плян праці на наступну каденцію, який детально буде розроблений на першому засіданні новообраної Управи.

Накінець схвалено прелімінар бюджету на 1977-78 рік, що його опрацював і відчитав мгр Кость Гречак.

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в середу, 20-го квітня 1977 року, в ранніх годинах,
упокоївся у Бозі на 67-му році трудолюбимого життя,
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.
ІЛЬКО ЧУРМА

нар. 3-го червня 1910 р. в Joliet, Ill.

ПОХОРОН відбувся 23-го квітня 1977 р. з похоронного заведення Роздільський і Син до УКЦеркви свв. Володимира й Ольги, а після похоронних відправ на цвинтар св. Миколая в Чікаго, Ілл.

Горем і жалем прибиті:
дружина — МАРІЯ
донька — ОЛЕСЯ
донька — АННА ТХОРИК з ... ою в Команчі на Лемківщині
брат — АНДРІЙ з дружиною
брат — ТЕОДОР з родиною
сестра — АННА ДОВЖИЦЬКА з родиною
сестра — МАРІЯ ПИШНЯК з родиною
(Сестри живуть — Команча на Лемківщині)

Ділимося смною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що 29-го квітня 1977 р.
відійшов у Вічність по важкій недузі
наш Найдорожчий Батько, Брат і Шваґер
бл.п.
ВОЛОДИМИР РИВАК

нар. в с. Торки, повіт Перемишль
проживши 66 років

ПОХОРОН в понеділок, 2-го травня 9:30 рано з похоронного заведення Петра Яреми, 129 Схід 7-ма вул., Ню Йорк до церкви св. Юра, відтак на цвинтар Мт. Олівет.

В глибокому смутку
сини — ВОЛОДИМИР і ПЕТРО
брат — СТЕФАН
сестра — АННА МАРТИНКОВСЬКА з мужем ВОЛОДИМИРОМ
Рідня в Україні і ЗСА

П О Д Я К А

23 лютого 1977 р. безжалісна смерть забрала нам неожидано Найдорожчого і Незабутнього Чоловіка і Тата

св. п.
ОЛЕКСАНДРА УЗЕНОВА

підполковника Армії УНР, кол. учасника війни за Українську Державність.

Ця болюча і незаступна Втрата, яка заскочила нас, наче грім з погідного неба, поразили нас до безтями та відібрала нам здатність зорієнтуватися в сумному положенні і взятися за влаштування похоронів нашого Найдорожчого Покійника. Ми дві безрадні жінки, позбавлені чоловічої опіки, опинилися в розпучливому положенні.

У цій жахливій хвилі нашого життя поспішив нам на допомогу Вп. Пан полковник Василь Задоянний, Побратим по зброї і Приятель нашого покійного Чоловіка й Тата. Дізнавшись про наше горе, п. полковник Задоянний зараз же заопікувався нами та сердечно допоміг нам підготовити та влаштувати всі похоронні обряди та зв'язані з цим формальності. Зокрема же він негаючись по телефону повідомив усіх Побратимів по зброї та Приятелів Покійного про його смерть та порядок похоронних відправ і попросив до участи в них. Поладнав також формальності з церквою відносно Богослужб і цвинтаря, як і взагалі вчинив усе, що було потрібне. Після похоронів опікувався нами далі, потішав нас та зокрема виготовив подяку для газети. Все те п. полковник робив з видимою сердечністю і щирим співчуттям.

За те все ми дякуємо Вам Достойний Пане Полковнику, з глибини наших зболілих душ. Нехай всевишній нагородить Вам Вашу добрячість і шляхотність стократно, наділяє Вас повсякчасно кріпким здоров'ям і множеством Своїх святих ласк та береже від усякого лиха.

ЗІНАЇДА — вдова
ОЛЕКСАНДРА — донька

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Марії з Федевих Блаженко
пересилаємо 25.00 дол.
для Фундації Українського Вільного Університету.
Галина і Михайло ПАЛАМАРІ

П О Д Я К А

З волі Всевишнього відійшов від нас 2-го квітня 1977 р.
Найдорожчий Муж, Батько, Вуйко, Дідусь, Шваґер

бл. п.
МИКОЛА БОЙКО

Цією дорогою складаємо щиру подяку всім, що віддали Йому останню прислугу, беручи участь у панахиді і похоронах.

В першу чергу сердечно дякуємо Всечеснішим Отцям: парохові о. М. Кучмакові, о. Д. Библові і о. І. Сироті за духовну поміч в шпиталі і відправлення панахиди та похорону. Рівнож дякуємо проф. М. Добошеві за участь в похоронних відправах.

Щиро дякуємо учительці і учням 6-ої кляси школи св. Івана Хрестителя за присутність в церкві під час похорону.

Щиро та сердечно дякуємо д-рові І. Карапінці і проф. М. Цяпці за прощальне слово і спомини про Покійного і д-рові М. Терлецькому за зворушливе прощальне слово над могилою на цвинтарі Hollywood Cemetery Union.

Щиро дякуємо побратимам по зброї та комбатантським організаціям за так гарну і численну участь.

Щиро дякуємо д-рові М. Олесницькому за дбайливу опіку і полегшу Покійному.

За квіти дякуємо Спортовому Товариству ,,Чорноморська Січ", родинам п-во Сиґіди, п-во Басняки, п-во Дулини, п-во Б. Д. Клюваки, п-во А. і І. Клюваки, п. І. Керничний і родинам Бойко з Канади.

Щиро дякуємо п-ву Семенюкам за поміч і співчуття. Дякуємо усім ближчій і дальшій Родині Покійного, яка приїхала з Канади, щоб віддати останню прислугу.

Рівнож дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за совісне переведення всіх справ зв'язаних з похороном.

З глибини серця дякуємо усім за вислови співчуття, за численні Служби Божі і численну участь в похороні.

Щира подяка п-во Девончуки, п-во Пастушенко, п-во Я. Турянський, п-во О. Качмарські, п-во Жеребецькі за жертви на Патріярший Фонд.

В тім горю може ми не запам'ятали всіх тих, хто причинився до звеличання похорону, тому просимо вибачити. Будемо пам'ятати про всіх у наших щирих молитвах.

Хай Милосердний Господь нагородить всіх сторицею.

Дружина - КАРОЛИНА і
Сини з Родинами

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
СИНА, ЧОЛОВІКА і БАТЬКА

бл. п. ВОЛТЕРА КІСЕЛЕВСЬКОГО

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
у православній церкві
Пречистої Діви Марії в Алентавн, Па.
в суботу, 7 травня 1977 р., о год. 8 рано

Мати — ІВАННА ХОМІВ-КІСЕЛЕВСЬКА
Дружина — ДЖУДІ
Донька — ХРИСТИНА

СУЧАСНИЙ ЛЬВІВ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ких дітей, навіть не з причини винародовлення, бо на це ще передчасно. Але невідповідне знання української й російської мов створює для молоді поважні труднощі на вищих школах і родичі бажаючи це оминути, скеровують своїх дітей до українських середніх шкіл. Явище відоме також з аналогічних випадків в інших країнах''.

Чинна дальше будівля старої Політехніки, але для 22-тисячі студентів того училища вибудовано багато більший комплекс нових, дуже новочасних, досконало устаткованих будівель. Університет має назву Івана Франка й українці чваняться, що це найстарший університет в Україні, ,,але не згадують, що його велику позицію випрацювали поляки''. Разом студіює у Львові рекордове число 70,000 студентів у 11-ти вищих училищах.

В костелі Домініканів і в будинках кол. закону міститься безбожницький музей історії, науки й релігії. ,,Я переїздив коло місця ліквідації львівських професорів, де дуже повільно, як мені сказано, будується для них пам'ятник''.

Поза тим, Львів є містом повним життя і руху, значного розмаху, чого не можна заперечити, і тим різниться від Львова 30-тих років, сплячого і мало рухливого. В середмісті на вулиці Лєгіонів (тепер Леніна) і на Академічній (з великими вже старими тополями на скверах посередині) проходить безперервно товпа, як безперервна повінь, процесія, або чисельна демонстрація, ,,одначе та товпа маломістечково-сільська, немов у великому місті загублена чи до нього не пристосована, не можу сказати,щоб була пригноблена чи сумна, але пекельно монотонна і тому почасти жалісна, а почасти загадкова. Ті люди однак, живуть, танцюють в льокалях, працюють, не є мертвими, тільки несуть на собі тавро задрапаного села, перекиненого силою на вулиці великого міського середовища''.

Череньскі в подробицях оповідає про життя Львова, критикує тамошні бідні декорації виставових вікон, погані дороги міста, захоплений міськими трамваями й новою дільницею Львова. ,,Новий Львів вільно записати в похвальну рубрику міста, бо збудований з величезним, взірцевим, модерним розмахом, виповнений високостями, має сквери, місця до паркування, склепи, широкі бульварі, словом був старанно обдуманий й інакше запляжований як старий Львів. Та частина міста розложена на місці колишніх управних піль і пасовиськ та довколишніх сіл Львова в районі Левандівки (тепер ,,Жовтня'') з гігантичними вулицями. Разом мешканевих домів вибудовано на один мільйон і 200 тисяч кв. метрів вжиткової поверхні. Це значне досягнення ще не закінчене й триває дальше та належить до безспірних успіхів 30-ти останніх років, крім збудованого у Львові поважного машинового й автового промислу''.

,,Я не зустрів ані одного кельнера ані таксівкаря'' поляка. Польська інтелігенція становить маленьку горстку''. Багато з них передплачують польські газети з Польщі, які отримують на протязі 4-ох днів. Слухають польських передач і докладно ознайомлені зі ситуацією в Польщі. Поляки оминають розмов польською мовою на вулиці. Череньскі гадає, що вони бояться звичайної і тайної поліції, яка має чуйні вуха й слідкує за туристами.

Переповідаючи про колишні приміщення польської львівської преси й державних бюр, пише що в будинку колишньої газети ,,Вєк Нови'' міститься редакція газети ,,Вільна Україна'', а в чисто і старанно вдержаній будівлі передвоєнної Промислово-Торговельної Палати при Академічній люксусово всадовилася влада Компартії України.

Личаків без більших змін. Зі статуї Матер Божої на вул. св. Петра ані сліду. Чинна православна церква св. Петра й Павла. Вулиця Руська, тісна як попередньо, робить враження запущеної. Вірменська катедра втиснута за залізний паркан, замкнена на чотири спусти, опущена; за гратами огорожі в'язанка зів'ялих вітів. То сліди пам'яті вірних. Немає закладу Осолінських, є тільки бібліотека ім. Стефаника, дуже корисно зближена до вулиці в наслідок усунення паркану на цілому обширі аж до Коперника. Будівля відновлена й ясна. Пошта чинна й також відсвіжена.

Розчулений Череньскі по чотирьох днях побуту у Львові повернув до Польщі й передав свої спостереження.

Вечір музики, пісні і слова

Парафіяльне сестрицтво православної катедри св. Володимира в Ню Йорку влаштувало 27-го березня в церковній залі літературно-мистецький вечір.

Він розпочався читанням поезій Євгена Плужника. В мистецькому виконанні артистів Лариси Кукрицької-Лисяк і Володимира Лисняка, навіть байдужі взагалі до поезії люди могли легко відчути чудове і глибоке світосприймання Є. Плужника. Тим більше, що для читання було підібрано найвиразніші поезії як особистого так і громадського звучання.

Декілька власних поезій прочитала Діма. Особисті, національні, громадські мотиви поезій, висловлені оригінальними і соковитими образами, для підкреслення яких вживався потрібний мелодійний ритм, зробили глибоке враження.

Потім прийшов на чергу виступ співачки Ганни Шерей. Відомо, що для її виступів характерний не лише професіоналізм, але і наголос на мистецьку і історичну інтерпретацію виконуваних творів, зокрема української народної пісні. Тому і на цей раз Ганна Шерей для свого виступу підібрала нові пісні, які ще недавно народилися і які є відбитком духа нашого часу, наших особистих і національних стримлінь. Такими піснями були: ,,Верба'' (музика Миколи Фоменка), ,,Зустріч у Києві'' (музика Зої Маркович), ,,Осіннє'' (слова Діми, музика Степана Спєха), ,,Пісня про Київ'' (музика М. Дремлюги). Акомпаньювала співачці піяністка Калина Чічка-Андрієнко.

Останнім виступав поет Микола Щербак. Він прочитав літературно-етнографічний монтаж про побутово-релігійні звичаї українського народу, обмеживши свою тему до Великоднього періоду року. Загально вважається, що побутові обряди, які супроводять релігійні свята, вже давно віджили і сьогодні нецікаві, є предметом дослідження єдиних вчених. Але Микола Щербак зумів показати, що це не так, він зумів глянути на народну обрядовість очима сучасника, очима людини, яка розуміє, що обряди і вірування, інколи наївні і з прикметами поганських часів, виникли із глибокого, драматичного, напруженого, трудолюбивого життя народу, з його протиборства і зустрічі зі загадковими силами природи і космосу. В свої побутові звичаї і вірування наш народ вкладав всю свою моральну енергію і поетичну фантазію, а насамперед невгасиму віру в перемогу добра над злом. З цього всього і виникла велика писана література.

Свою кольоритну канву М. Щербак переплітав читанням власних поезій, які доповнювали і поглиблювали тему. Публіка з непослабленою увагою вислухала доповідача.

Вечір провадила п-ні Леся Бриньовська. Перед кожним виступом вона подавала відповідні пояснення, чим спричинилася до встановлення теплого контакту між виконавцями і численними слухачами цього літературно-музичного вечора.

О.Васильчук.

Окружний З'їзд СУА в Огайо

Річний Окружний З'їзд Відділів СУА в Огайо відбувся 6-го березня ц.р., на якому делеґатки вітали голову СУА Іванну Рожанковську. З питомим їй реалізмом та ядерністю голова представила працю Союзу Українок та намагання головної управи протягом останнього року. Членство в Огайо винесло чіткий образ осягів як також деякі недомагання. Своє слово голова доповнила прозірками з діяльности Головної Управи, відкриття Українського Музею, щоденної праці музею, зв'язки СУА з міжнародними організаціями тощо.

Після звітування екзекутиви та референтур Окружної управи та голов вісьмох Відділів на терені Огайо обрано нову Управу в такому складі: голова — Марія Фаріон, заступниці — О. Городиська, М. Федак, М. Василина, секретарки — С. Городиська і М. Грушкевич, скарбник — Р. Головка і референтки: Е. Дубас — організаційна, Л. Кусяка — культ.освітня, Д. Древницька — імпрезова, С. Демчук — виховна, М. Почтар - сусп. опіки, Н. Дейчаківська — преси, І. Кашубинська — архівар. Зовнішні зв'язки — В. Кордуба, музейна координаторка — О. Мартинюк. До Контрольної комісії ввійшли: Ю. Тарнавська, Д. Сірко, С. Цегельська, М. Дейчаківська, І. Свистун.

Вклад праці Відділів Огайо був більше чим задовільний. Великою фінансовою підпорою для Музею ,,Нашого Життя'' та Суспільної Опіки вирізнився 33-ий Відділ СУА в Клівленді. Округа вклала в 1976 р. багато праці з нагоди святкувань 200-ліття ЗСА, зокрема комітет ,,Українська Спадщина'' при співпраці деяких Відділів. Відбулося кілька виставок мистецьких (Свириденко, Гніздовський, Фединишин, Шонк-Русич). В Клівленді існують дві світлички, які провадять 33-ий і 12-ий Відділи. Члени ввіділів Клівленду брали численну участь у конкурсі ритуального печива та писанок, які спонзорував Український Музей у Ню Йорку. Вже 6-ий рік існує при 12-му Відділі Гурток Книголюбів.

Найближчою імпрезою усіх відділів Клівленду буде ,,Вишивана забава'' яка відбудеться 7-го травня у великій залі школи св. Йосафата з різними несподіванками та оригінальними мистецькими декораціями, дохід з якої призначений для потреб Українського Музею у Ню Йорку.

Один день перед З'їздом відбулася стрічна членства та їхніх родин і приятелів з головою СУА, п-ні Рожанковською, де вона з'ясувала теперішню діяльність та пляни на майбутнє, завдання Дирекції, зв'язки з іншими музеями та всі цікаві завваги, що стосується існування та розвитку Музею. Цю гутірку доповнила прозірками з відкриття та діяльности та першої виставки Музею.

При кінці З'їзду Комітет ,,Українська Спадщина'' передав Музеєві понад 100-річну полтавську ,,крилату'' плахту та такого ж віку полтавську ,,простинь'' (обі речі подаровані Наталією Блажків) і обрус роблений в таборі Інтернованих Українських Старшин в Каліші (подарував Дмитро Дідек). В додатку, 33-ий Відділ передав теж для Музею два обруси в пам'ять бл. п. Олени Лотоцької.

Надія Дейчаківська

ТАРЗАН, Ч. 7749 Розповідь продовжується

Як це можливо, щоб така молода, гарна дівчина, з такими успіхами в її кар'єрі, більш не хотіла жити!?

Тому, що я в той самий час ще психічно незріла!

Тільки доросла особа спроможна признатись до того, панно Дейр!

Щойно після шаленої їзди по пустелі почала я краще розуміти деякі справи...

Раніше я думала, що знаю відповіді на всі проблеми... Ну і що?.. Показалося, що я не тільки не знаю відповідей, але й запитань!

Продовжуйте говорити... Ви дозріваєте з кожною хвилиною!